

ศ.จ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ เป็นอดีตศิษยาภิบาลของคริสตจักรเบระคา เมืองฮุสตัน, รัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านได้ศึกษาประวัติศาสตร์ ภาษากรีก และภาษาฮีบรูที่มหาวิทยาลัยอริโซนา หลังจากนั้นได้เข้ารับการศึกษาคณะที่สถาบัน Dallas Theological Seminary เนื่องจากสงครามโลกครั้งที่สอง ท่านต้องหยุดการศึกษาไว้เพื่อเข้าไปรับใช้ชาติในกองทัพอากาศ โดยท้ายสุดท่านได้รับยศนาวาอากาศโท

หลังจากท่านสำเร็จการศึกษาแล้ว ในปี ค.ศ. 1950 ท่านเริ่มรับใช้พระเจ้าที่คริสตจักรเบระคา การศึกษาภาษาดั้งเดิมของพระคัมภีร์ (กรีกและฮีบรู) ศาสนศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์ ต้นฉบับเป็นหลักในการรับใช้พระเจ้าของท่าน ศ.จ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ได้สอนโดยใช้ภาษาดั้งเดิมในบริบทตามยุคสมัยของพระคัมภีร์ ซึ่งจะให้ผู้เรียนรู้จักพระเจ้าและนำพระทัยของพระองค์มากยิ่งขึ้น

ศ.จ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ได้พัฒนาระบบใหม่ๆ ในการใช้คำศัพท์ ภาพประกอบ และประเภทหลักคำสอน ซึ่งเสริมประสิทธิภาพในการเข้าใจ และการประยุกต์ใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนแก่ผู้เรียน เป้าหมายของพันธกิจ คือ ให้คริสเตียนรู้จักวิถีชีวิตที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อ เพื่อเขาจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่บริบูรณ์

ลูกคนสุดท้ายได้กลับบ้านไปแล้วผลาญเงินส่วนที่บิดาแบ่งให้เป็นมรดก ในขณะที่พี่ชายของเขาอยู่บ้านและทำงานหนัก เมื่อชายคนนี้ได้กลับมาสู่อ้อมกอดของบิดา พี่ชายของเขาอิจฉา ขมขื่น และแค้น ถึงแม้ว่าลูกทั้งสองคนได้เชื่อมิทางที่ต่างกัน แต่บาปส่วนตัวของแต่ละคนนั้นไม่สามารถทำให้พวกเขาเสียความเป็นลูกไปได้ เกิดมาเป็นลูกแล้วก็ต้องเป็นลูกตลอดไป!

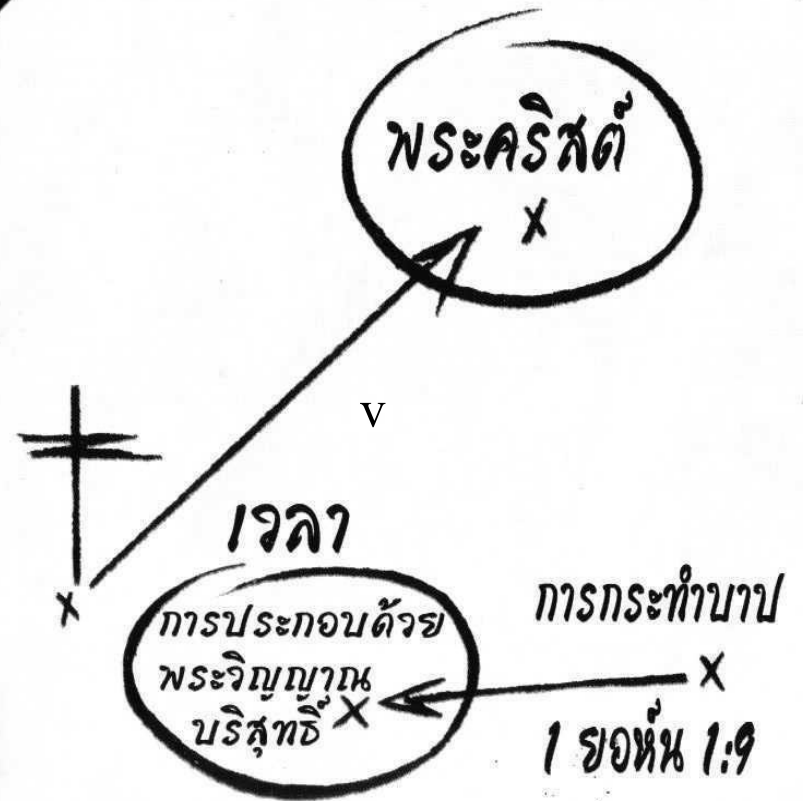
ผู้เชื่อในพระคริสต์ได้ “บังเกิดใหม่” และรับฐานะเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว ไม่ว่าคุณจะมีแนวโน้มที่จะกระทำบาปตามบุตรชายคนโตหรือคนสุดท้ายก็ตาม แต่คุณยังเป็นบุตรของพระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์ ถึงแม้ว่าการกระทำบาปจะทำให้คุณเสียสัมพันธภาพกับพระเจ้าเพียงชั่วคราว แต่พระเจ้าทรงประทานวิธีการเพื่อคุณจะได้ตั้งต้นใหม่กับพระองค์ เป็นการที่พระองค์ทรงโปรดคอบาปที่คุณกระทำหลังจากที่ได้รับมารอดแล้ว ให้มีสัมพันธภาพกับพระองค์ต่อไป และสามารถก้าวหน้าในชีวิตฝ่ายวิญญาณ พระเยซูทรงสอนเรื่องบุตรผู้หลงหายแก่พวกฟาริสี ซึ่งเกลียดคนที่ไร้ศีลธรรมเช่นบุตรน้อย และยกย่องคนที่มีชีวิตเหมือนพี่ชาย ด้วยว่าพี่ชายเปรียบได้กับคนที่เคร่งศาสนา พวกเขาจะไม่เข้าใจถึงประเด็นที่พระคริสต์กำลังสอนอยู่ นั่นคือ ทุกคนที่เชื่อในพระคริสต์ได้กลายเป็นบุตรของพระเจ้าอย่างถาวร คริสเตียนคนใดก็ตามที่หลงหายกับชีวิตฝ่ายเนื้อหนังยังมีโอกาสเสมอที่จะกลับมาและมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าแล้วก้าวต่อไปในชีวิตคริสเตียน

บุตรผู้หลงหาย

ศ.จ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

The Prodigal Son

R. B. THIEME, JR.

บุตรผู้หลงหาย

บุตรผู้หลงหาย

บุตรผู้หลงหาย

(The Prodigal Son)

ศจ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์

R.B. THIEME, JR., BIBLE MINISTRIES

HOUSTON, TEXAS

นโยบายด้านการเงิน

ผู้ใดที่ต้องการรับหนังสือหรือเทปจากพันธกิจ อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์ ไมเนล มินิสทรีส์ จะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น พระเจ้าทรงประทานหลักคำสอน พระคัมภีร์ เราปรารถนาที่จะสะท้อนพระคุณของพระองค์ เพราะฉะนั้นทางพันธกิจนี้จึงไม่ขอค่าตอบแทน เมื่อผู้เชื่อได้สำนึกถึงคุณค่าในการเผยแผ่หลักคำสอน พระคัมภีร์แล้วเขาจึงมีภาระใจในการสนับสนุนองค์กรที่รับใช้ในพันธกิจประเภทนี้

คำนำ.....

คำอุปมาคืออะไร.....1

การบังเกิดใหม่.....2

ความมั่นคงนิรันดร์.....7

สัมพันธภาพกับพระเจ้าบนโลก.....9

ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณสำหรับการปฏิบัติชีวิตคริสเตียน.....13

ผู้เชื่อฝ่ายเนื้อหนัง.....14

การติสอนจากพระเจ้า.....20

การตั้งต้นใหม่และการมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ.....23

พระคุณพระเจ้าผ่านการตั้งต้นใหม่.....25

การตั้งต้นใหม่สำแดงพระลักษณะของพระเจ้า.....29

ผลลัพธ์ของการตั้งต้นใหม่.....31

ผู้เชื่อที่เคร่งกฏศาสนา.....34

ผลลัพธ์ของการเคร่งกฏศาสนา.....36

ภาคผนวก A : หลักคำสอนการตั้งต้นใหม่.....39

ภาคผนวก B : หลักคำสอนของความมั่นคงนิรันดร์.....41

ภาคผนวก C : หลักคำสอนแห่งการ “กลับใจเสียใหม่”.....43

ภาคผนวก D : หลักคำสอนเรื่องการติสอนจากพระเจ้า.....46

ภาคผนวก E : หลักคำสอนเรื่องพระลักษณะของพระเจ้า.....48

ภาคผนวก F : การตาย 7 รูปแบบ.....57

ภาคผนวก G : 40 สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อทุกคน ณ เวลารอด....60

อักขระนุกรมข้อพระคัมภีร์.....68

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียงมาจากคำบรรยายและบันทึกของ ศจ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์

ผู้ที่ประสงค์จะรับรายการชื่อหนังสือและเทปต่างๆ ในภาษาอังกฤษ กรุณาติดต่อที่ :

R. B. Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O. Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือดูเว็บไซต์ที่ www.rbthieme.org

© (สงวนลิขสิทธิ์) 1967, 1974, 1995, 2001 โดย ศจ.อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์

ฉบับแรก 1967 ฉบับที่ 4 2001

การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ในทุกรูปแบบต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยได้รับอนุญาตจาก อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์ ไมเนล มินิสทรีส์

Translated and printed with the permission of R.B. Thieme, Jr. Bible Ministries

ฉบับนี้พิมพ์ที่เชียงใหม่ ปีค.ศ 2007

สารบัญ

คำนำ

ก่อนที่คุณจะเริ่มต้นศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์ ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า จงกล่าวถึง (สารภาพ) บาปของคุณ โดยส่วนตัวกับพระเจ้า

ถ้าเรากล่าวถึง [สารภาพ] บาปของเรา พระองค์ทรงสัจย์ชื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

จากนี้คุณจะมีสัมพันธภาพกับพระองค์ และจะได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณจึงพร้อมที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ และผู้ที่ไม่มีสสารพระองค์ ต้องไม่มีสสาร พระองค์ด้วย [การทรงนำจาก] พระวิญญาณและความจริง [จากพระคัมภีร์] (ยอห์น 4: 24)

ถ้าหาก你不เคยเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าและไม่เคยเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณ ประเด็นสำคัญไม่ใช่การสารภาพบาป เพราะคุณจำเป็นต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าก่อนที่จะได้รับการยกโทษจากบาปที่เคยทำมา

ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (ยอห์น 3:36)

เพราะว่าพระวณะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงพละทานภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แหวงทะลุกระทั้งจิตใจและวิญญาณออกจากกันได้ และข้อกระดูกและไขในกระดูก และเป็นผู้วินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายของใจ (ฮีบรู 4:12)

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคลอใจ จากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไข คนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

จงจดจำสำแดงคนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวณะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง (2 ทิโมธี 2:15)

คำอุปมาคืออะไร

ก่อนที่คุณจะสามารถเข้าใจถึงอุปมาเรื่องบุตรผู้หลงหาย ซึ่งเป็นเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์ที่หลายคนคุ้นเคย (คริสเตียนไทยมักจะรู้จักเรื่องนี้ในชื่อ “บุตรน้อยหลงหาย”) คุณจำเป็นต้องเข้าใจถึงคุณสมบัติและรูปแบบการเขียนคำอุปมา คำอุปมา (parable / *พาราเบิล*) คือ เรื่องราวที่เปรียบเทียบอย่างสั้นๆ ซึ่งได้อธิบายถึงหลักการของหลักคำสอนพระคัมภีร์ คำว่า parable นั้นมาจากคำสมาสของภาษากรีกคือ *παροβολή* (*พาระโบล*) ประกอบด้วยคำว่า *παρά* (*พาระ*) หมายถึง *เคียงข้าง* และคำว่า *βολή* (*โบล*) หมายถึง *โยน* รวมกันแล้วมีความหมายว่า *ให้อยู่เคียงข้างกัน* หรือ *เปรียบเทียบกัน* นั้นหมายความว่า ถ้าจะเข้าใจมุมมองฝ่ายวิญญาณของเรื่องอุปมา ก็จะต้องให้เรื่องนั้นสอดคล้องกับหลักการของหลักคำสอนพระคัมภีร์ เช่น ในเรื่องบุตรผู้หลงหาย ผู้เป็นบิดาเสด็จถึงพระเจ้าพระบิดา และบุตรชายทั้งสองคนเสด็จผู้เชื่อ โดยคนหนึ่งเป็นผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณอีกคนหนึ่งเป็นผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง¹ การตีความหมายจากการอุปมา

1. *การดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง* (carnality) เป็นสถานะฝ่ายวิญญาณซึ่งผู้เชื่ออยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าเนื่องจากการมีบาปในชีวิตที่ยังไม่ได้สารภาพต่อพระบิดา เป็นสถานะที่ผู้เชื่อเสียการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไป และจิตใจของเขาอยู่ภายใต้การควบคุมของธรรมชาติบาป *การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ* (spirituality) เป็นสถานะที่ผู้เชื่อกำลังมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าเพราะรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผ่านวิธีการดั้งเดิมใหม่ ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *ดั้งเดิมใหม่แล้วก้าวต่อไป* โดย ศจ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์ (Houston: R.B. Thieme, Jr., Bible Ministries, แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยปี 2002) หนังสือที่อ้างถึงในเล่มนี้ที่เป็นผลงานของ ศจ.

ต้องสอดคล้องกับหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่รู้จักแล้ว

ผู้กล่าวคำอุปมาจะใช้วิถีชีวิตของคนในสมัยนั้นมาประกอบการเล่าเรื่อง ผู้เล่าเรื่องอาจพูดถึงบุคคลและเหตุการณ์ในเรื่องเป็นการสมมติหรือไม่ก็เป็นตัวอย่าง อนึ่ง คำอุปมาทุกเรื่องจะไม่ระบุชื่อหรือสถานที่อย่างเจาะจง ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องลาซารัสและเศรฐฐีนันไม่ใช่คำอุปมาเพราะมีการอ้างอิงชื่อและสถานที่เกิดเหตุ ด้วยวิธีนี้เราจึงสามารถแยกแยะระหว่างเหตุการณ์จริงในประวัติศาสตร์ และคำอุปมาได้

โครงเรื่องของคำอุปมามีความหมายที่ทั้งผู้ที่ไม่เชื่อและผู้เชื่อในพระคริสต์สามารถเข้าใจได้ แต่คำอุปมามีไว้เพื่อสอนผู้เชื่อที่ได้สะสมหลักคำสอนพระคัมภีร์ไว้ในจิตใจแล้ว มีแต่ผู้เชื่อที่ได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมีหลักคำสอนพระคัมภีร์ในจิตใจเท่านั้นที่สามารถเข้าใจความหมายฝ่ายวิญญาณของคำอุปมา² เมื่อพระเยซูตรัสสอนคนกลุ่มใหญ่ พระองค์มักจะใช้คำอุปมาเพื่อที่จะสั่งสอนผู้เชื่อที่อยู่ด้วย

การบังเกิดใหม่

ในพระธรรมลูกา 15:1 พระเยซูคริสต์ทรงตรัสแก่คนเก็บภาษี และพวกคนบาปที่มาฟังคำสั่งสอนของพระองค์ เมื่อพวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ได้เห็นพระองค์มีความเมตตาต่อคนบาปเหล่านี้ พวกเขาจึงวิจารณ์พระองค์ (ลูกา 15:2)

อาร์. บี. ธิม จูเนียร์ หากชื่อเรื่องปรากฏเป็นภาษาไทยแสดงว่าเป็นหนังสือที่ได้แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยเรียบร้อยแล้ว

2. *การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์* (the filling of the Holy Spirit) เป็นสถานะอันสมบูรณ์แบบซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมให้ผู้เชื่อทุกคน นำเราถึงสัมพันธภาพกับพระเจ้า และประทานโอกาสที่จะใช้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตคริสเตียน สถานภาพนี้จะสูญหายไปโดยการกระทำบาป (เอเฟซัส 5:18) แต่จะกลับคืนมาหลังจากได้สารภาพบาปต่อพระบิดา ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *พระวิญญาณบริสุทธิ์ปะทะธรรมชาติบาป* (แปลและพิมพ์ปี 2006)

พวกเขาบ่นเพราะเห็นว่าพระองค์ไม่ได้เพียงแต่ใช้เวลาอยู่กับคนเก็บภาษี และหญิงโสเภณีเท่านั้น แต่พระองค์ยังได้ร่วมรับประทานอาหารกับพวกเขาด้วย! คนเก็บภาษีและหญิงโสเภณีเป็นคนที่ต่ำที่สุดในสังคมยิวคนใดที่ถือว่าตนมีฐานะในสังคมจะไม่มีวันคลุกคลีกับคนประเภทนี้ พวกฟาริสีและธรรมาจารย์รับไม่ได้ที่เห็นพระเยซูซึ่งอ้างว่าตนเป็นพระเมสสิยาห์ ละทิ้งขนบธรรมเนียมและกฎสังคมของชาวยิว แต่พระองค์ไม่ยอมที่จะกระทำตามพวกเขาซึ่งชอบถือว่าตนชอบธรรมเพราะเคร่งศาสนา พระองค์พอพระทัยที่จะใช้เวลากับคนที่คนอื่นไม่ยุ่งเกี่ยว³

พวกผู้นำศาสนายิวได้ดาบอดต่อความจริง ซึ่งเป็นผลจากการพยายามกระทำตัวให้ชอบธรรมโดยปราศจากชีวิตฝ่ายวิญญาณ พวกเขาจึงปฏิเสธว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ (พระเมสสิยาห์) คือ “บุตรมนุษย์ (ซึ่ง) ได้มาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงทางไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10) อนึ่ง พวกเขาคาดหวังว่าผู้เป็นพระคริสต์จะต้องครองอิสราเอลในฐานะเป็นกษัตริย์ และปลดปล่อยชาวยิวจากแอกของจักรวรรดิโรม พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระคริสต์จะกระทำทุกสิ่งเท่าที่พระองค์จะทรงกระทำได้ตามพระลักษณะของพระองค์ ที่จะ เชิญชวนคนที่ยังไม่รอดให้มาหาพระองค์และเชื่อในพระองค์ พระองค์จะกระทำทุกอย่างเพื่อให้พวกเขาเชื่อในข่าวประเสริฐที่พระองค์ทรงประกาศ เพราะพระองค์เป็นการแก้ไขปัญหารื้อเรื่องบาป เป็นหนทางเดียวเท่านั้นที่จะนำไปสู่ความรอด (กิจการ 4:12)

พวกผู้นำศาสนารู้จักข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ดี จากการที่พวกเขาได้ศึกษาพระคัมภีร์เดิม

แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความละเมิดของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำ เพราะความชั่วช้าของเรา การติสอนอันทำให้เราทั้งหลายลอดกัย

3. *การถือกฎทางศาสนา พิธีกรรม หรือศีลธรรม* (legalism) เป็นความพยายามของมนุษย์เพื่อที่จะได้รับความรอด มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ หรือเป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า โดยอาศัยการกระทำของตนเอง

นั่นตกแก่ท่าน ที่ต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี [กลับคืนดีกับพระเจ้า]
เราทุกคนได้เดินไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทาง
ของตนเอง และพระเจ้าเป็นเจ้า [พระบิดา] ทรงวางลงบนท่าน [พระ
บุตร] ซึ่งความชั่วช้าของเราทุกคน (อิสยาห์ 53:5-6)⁴

แต่พวกเขาไม่สนใจแผนการที่พระเจ้าทรงมีต่อชาวโลกที่หลงทางและกำลัง
พินาศคนเหล่านี้เป็นผู้กระทำผิดอย่างจริงใจซึ่งดำเนินชีวิตตามกฎศาสนา พวกเขา
คิดว่าตนได้เชื่อฟังธรรมบัญญัติของโมเสสทุกประการ พระเยซูทรงชี้ให้พวกฟาริสี
และธรรมจารย์เห็นว่าศีลธรรมและการกระทำดีที่ผลิตจากเนื้อหนัง (human good)
ยังไม่ดีพอ⁶ พวกเขาจำต้องบังเกิดใหม่ (ยอห์น 3:7)⁷ แม้กระทั่งเสฐฐิหนุ่มซึ่ง
ชื่อตรง มีศีลธรรมสูง และมั่นใจว่าตนได้บรรลุธรรมบัญญัติทุกข้อ ก็ยังถูกพระเจ้า

4. ข้อพระคัมภีร์ที่นำมาใช้ในหนังสือเล่มนี้อาจไม่ตรงกับฉบับแปลภาษาไทย เพื่อให้
ความหมายตรงกับข้อพระคัมภีร์ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ *The Prodigal Son* ต้นฉบับ
ภาษาอังกฤษ (ซึ่งผู้เขียนใช้ข้อพระคัมภีร์จาก King James Version [KJV] เป็นหลัก)

5. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Plan of God* (1991)

6. *ความดีของมนุษย์* (human good) คือการกระทำดีใดๆ ของผู้ที่ไม่เชื่อ หรือ ผู้ที่เชื่อ
ซึ่งทำจากการอยู่ภายใต้การควบคุมด้วยธรรมชาติบาป และภายในระบบโลกของ
ชาตาน ความดีของมนุษย์ และความชั่วร้ายเป็นผลลัพธ์จากการตายฝ่ายวิญญาณ หรือ
การอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง การกระทำใดๆของคริสเตียนซึ่งกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังอยู่
จึงไม่ต่างจากการกระทำดีของผู้ที่ไม่เชื่อ ไม่มีค่าในฝ่ายวิญญาณ และจะไม่ได้รับ
บำเหน็จจากพระเจ้า ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Reversionism* (2000) หน้า 14-18

7. regeneration เป็นศัพท์ทางศาสนศาสตร์ หมายถึง *การบังเกิดใหม่* (หรือ
ภาษาอังกฤษมักจะใช้คำว่า born again) ในขณะเวลาที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ในฐานะ
เป็นพระเจ้าช่วยให้รอดของตน พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงสร้างวิญญาณมนุษย์ให้เชื่อ
คนนั้น ซึ่งทำให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์

ตัดสินว่าเขาไม่ดีพอที่จะได้รับชีวิตนิรันดร์ ภายหลังพระเยซูได้อธิบายให้สาวกฟัง
ว่าปัญหาของเสฐฐิหนุ่มคนนี้ คือ เขาไม่ได้มาหาพระองค์เพื่อที่จะบังเกิดใหม่ แต่
เพียงเพื่อที่จะได้ยืนยันว่าตนเป็นคนดีพร้อมทุกประการแล้ว (มัทธิว 19:21, 25, 28)

เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระเยซู
คริสต์ (กาลาเทีย 3:26)

**มีเพียงผู้ที่บังเกิดใหม่ในครอบครัวของพระเจ้าเท่านั้นที่จะถูกเรียกว่าเป็นบุตรของ
พระเจ้า**

แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงประทานอำนาจให้เป็นบุตร
ของพระเจ้า คือคนที่ทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์ (ยอห์น 1:12)

นี่คือวิธีเดียวที่จะทำให้เราบังเกิดใหม่ พระเยซูไม่ได้ใส่พระทัยกับคนเคร่ง
ศาสนาซึ่งได้ปฏิเสธพระองค์และมุ่งทำความดีเพื่อจะรับความรอดด้วยตนเอง แต่
พระองค์ยังได้เสนอหนทางความรอดแก่คนที่รู้ว่าตนเองเป็นคนบาปต่อหน้าพระ
พักตร์พระเจ้า

ในลูกา 15:3-9 คำอุปมาสองเรื่องแรกเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรอด เป็นการ
ตอบโต้ความไม่เชื่อของพวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี คำอุปมาทั้งสองเรื่องนี้เล็ง
ถึงคนที่ไม่ได้รับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า และพระเจ้าช่วยให้รอดของตน
ในคำอุปมาแรก คนบาป (คนที่ไม่เชื่อ) ถูกเปรียบกับแกะ ในคำอุปมาเรื่องที่สอง
นั้นถูกเปรียบกับเหรียญกษาปณ์ พระเยซูสรุปโดยได้ตรัสดังนี้ว่า

เราบอกท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความปรีดีในสวรรค์
เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่ [ควรแปลว่า “เปลี่ยนความคิด”
หมายถึงเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับพระคริสต์] มากกว่าเพราะคนชอบ
ธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้องการกลับใจใหม่ (ลูกา 15:7)

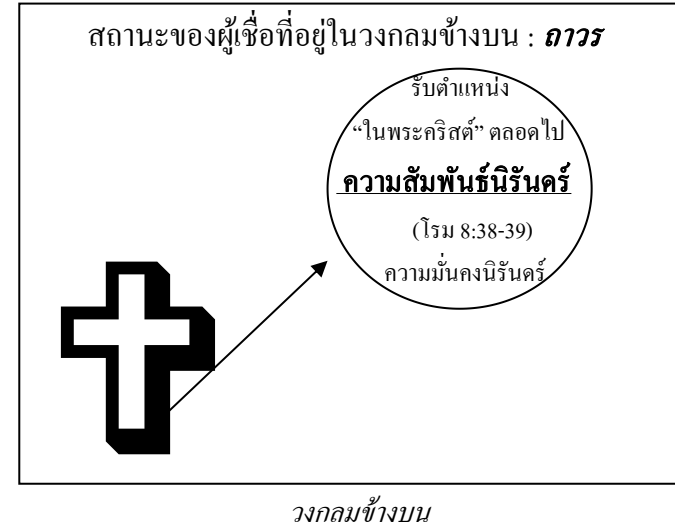
เมื่อมาถึงคำอุปมาเรื่องที่สาม พระองค์ทรงแนะนำเรื่องใหม่ นั่น คือ เรื่องตั้งต้นใหม่⁸

ชายคนหนึ่งมีบุตรชายสองคน (ลูกา 15:11ข)

“ชายคนหนึ่ง” เล็งถึงพระเจ้าพระบิดา คือ บุคคลแรกในตรีเอกานุภาพ “บุตรชายทั้งสอง” เล็งถึงผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว คุณูปการสำคัญในการเข้าใจเรื่องนี้ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรทั้งสองคน เมื่อพระเยซูทรงเล่าเรื่องจบ ความสัมพันธ์ยังคงอยู่เหมือนตอนเริ่มเรื่อง โดยมีบิดาและบุตรสองคน ถึงแม้ว่าบุตรทั้งสองได้ดำเนินชีวิตคนละทาง แต่ทั้งสองคนยังเป็นบุตรของบิดาทางสายเลือด และยังเป็นบุตรของพระเจ้าพระบิดาทางฝ่ายวิญญาณอยู่ ในเวลาที่ได้รับความรอดนั้น ทั้งสองคนได้เข้าส่วนในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า ซึ่งผมเรียกว่า “วงกลมข้างบน”⁹

8. การตั้งต้นใหม่ (rebound) เป็นการทรงโปรดจัดเตรียมจากพระเจ้าที่เราจะสามารถประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านการสารภาพ (กล่าวถึง) บาปส่วนตัว เป็นวิธีการเดียวที่ผู้เชื่อจะสามารถมีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าหลังจากการกระทำบาป เพื่อเราจะดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณต่อไป (1 ยอห์น 1:9; 1 โครินธ์ 11:28) ศึกษาเพิ่มเติมได้จากภาคผนวก A (หน้า 39) และจากหนังสือ *ตั้งต้นใหม่แล้วก้าวต่อไป!*

9. การเข้าส่วนในพระคริสต์ (Union with Christ) ได้เกิดขึ้น ณ เวลารอด ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้เชื่อใหม่ได้เข้าส่วนในการตาย การฝังพระศพ และการเป็นขึ้นจากความตาย และถูกนำเข้ามา “ในพระคริสต์” ผ่านการบังเกิดใหม่ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความสัมพันธ์นี้เป็นสิ่งนิรันดร์ นำผู้เชื่อให้พ้นจากอำนาจบาปและความตาย และให้สิทธิ์ที่จะปฏิบัติชีวิตฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อเข้าส่วนในทุกสิ่งที่พระคริสต์ทรงเป็น และทรงมี รวมถึง ชีวิตนิรันดร์ (1 ยอห์น 5:11-12); ความชอบธรรม (2 โครินธ์ 5:21); การทรงเลือก (เอเฟซัส 1:3-4); การทรงกำหนด (เอเฟซัส 1:5-6); การเป็นบุตรของพระเจ้า (กาลาเทีย 3:26); การเป็นทายาท (โรม 8:16-17); การเป็นปุโรหิต (1 เปโตร 2:5, 9); การชำระให้

ความมั่นคงนิรันดร์ (Eternal Security)

และพยานหลักฐานนั้นก็คือ พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานชีวิตนิรันดร์แก่เราทั้งหลาย และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์ (1 ยอห์น 5:11)

พระเจ้าทรงประทานชีวิตนิรันดร์แก่ผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ทุกคน¹⁰ ในฐานะผู้เชื่อและบุตรของพระองค์ คุณได้รับความมั่นคงนิรันดร์ด้วย¹¹ คุณจะไม่มีวันพรากไปจากวงกลมข้างบน คือความสัมพันธ์นิรันดร์ที่คุณมีกับพระเจ้า ชีวิตนิรันดร์

บริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 1:2); และการครองราชย์ของพระคริสต์ (2 ทิโมธี 2:11-12) หลักคำสอนการเข้าส่วนในพระคริสต์ ได้อธิบายถึงสถานะของผู้เชื่อทั้งในเวลาที่เขายังอยู่ในโลกนี้ และบนสวรรค์ด้วย

10. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *ชีวิตและความตาย* (แปลและพิมพ์ปี 2004)

11. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากภาคผนวก B (หน้า 41)

และความมั่นคงนิรันดร์ เป็นสองใน 39 สิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้คุณ ณ เวลา รอด ซึ่งพระองค์รับรองว่าจะไม่ยกเลิกหรือยึดคืน¹² พระเจ้าทรงผูกพันเราไว้ให้ มั่นจนคุณไม่มีทางที่จะเสียความรอดของคุณไปได้¹³

เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือทิวสวรรค์ หรือผู้มิบรดาศักดิ์ หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ใน ปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือ สิ่งอื่นใดๆที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ (โรม 8:38-39)

เมื่อคุณเป็นบุตรแล้วก็บุตรตลอดไป คุณอาจเคยคิดว่าคุณอยากเปลี่ยน ครอบครัวยุคของคุณ คุณอาจเคยโดนลงโทษด้วยวิธีการที่ผิด หรือภายในครอบครัว ของคุณมีแต่การทะเลาะวิวาท และขัดแย้งกันเสมอ แต่อย่างไรก็ตาม คุณไม่ สามารถเปลี่ยนญาติพี่น้องทางสายเลือดได้

ในทำนองเดียวกัน คุณไม่สามารถเปลี่ยนฐานะที่คุณเป็นบุตรในครอบครัว ของพระเจ้าได้ ในเวลาที่คุณเชื่อในพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าและ พระผู้ช่วยให้รอดของคุณ คุณได้บังเกิดใหม่ในครอบครัวของพระเจ้าซึ่งทำให้คุณ เป็นบุตรของพระองค์แล้ว และก็จะบุตรตลอดไปเป็นนิรันดร์ คุณเป็นสมาชิกใน ครอบครัวของเจ้าตลอดนิรันดร์แล้ว! คุณไม่สามารถเปลี่ยนการเกิดฝ่าย

12. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากภาคผนวก B (หน้า 41)

13. *พระคุณ* (grace) ถึงแม้เราไม่สมควรได้รับ แต่พระเจ้าทรงประทานทุกสิ่งให้โดย ปราศจากเงื่อนไข เพราะการที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่บาปของเราโดยไม่คำนึงถึง มนุษย์ ไม่สามารถพอพระทัยพระเจ้าด้วยความพยายามที่มาจากพลังฝ่ายเนื้อหนังของมนุษย์ เอง เช่น การกระทำดีและศีลธรรม (เอเฟซัส 2:8-9)

ร่างกายของคุณได้ฉันทัด คุณก็ไม่สามารถเปลี่ยนการบังเกิดฝ่ายวิญญาณของคุณ ได้ฉันทัด ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้คุณเสียความสัมพันธ์นิรันดร์ที่คุณมีกับพระเจ้า นี่ คือพระคุณของพระเจ้า

พระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง พระเยซูคริสต์ “ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาอันนี้ และ เวลาอันนี้ และต่อไปเป็นนิรันดกาล” (ฮีบรู 13:8) พระคริสต์ไม่สามารถยกเลิกพระ ราชกิจการนำความรอดมาถึงคุณได้ การตัดสินใจของคุณที่จะเชื่ออย่างเดีย ใน พระคริสต์เพียงผู้เดียว เป็นการตัดสินใจที่ไม่ได้อาศัยการกระทำหรือ ความสามารถพิเศษใดๆจากตัวคุณเลย และเป็นสิ่งเดียวที่นำความรอดนิรันดร์ มาถึงคุณ พระเยซูคริสต์ทรงกระทำทุกอย่างเพื่อคุณ ดังนั้น ไม่มีสิ่งใดที่คุณจะทำ ได้แล้ว นอกจาก “เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอด” (กิจการ 16:31)

หากคุณได้รับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ แล้ว ไม่ว่าคุณประพฤติดัวหรือดำเนินชีวิตอย่างไร ไม่ว่าคุณจะเลวร้าย หรือ เย่อหยิ่ง หรือเป็นคนเคร่งศาสนาแค่ไหน คุณยังเป็นบุตรของพระเจ้าอยู่

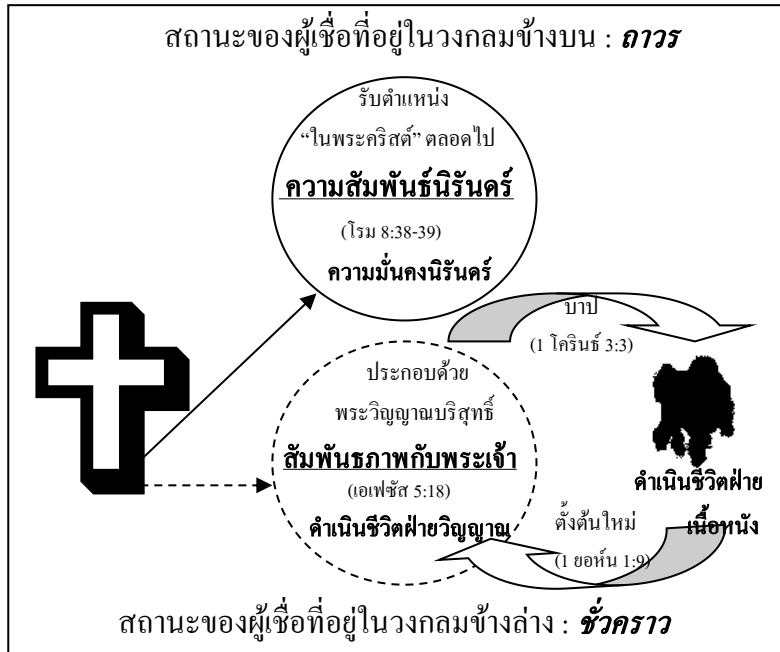
เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แก่นั้น และแก่นนั้นจะไม่พินาศเลย และจะ ไม่มีผู้ใดแย่งชิงแก่นเหล่านั้นไปจากมือของเราได้ (ยอห์น 10:28)

จงอย่าคิดว่าคุณมีสิทธิ์ที่จะเสียความรอดของคุณไป ความคิดเช่นนี้เป็นการ หมิ่นประมาทพระคุณของพระเจ้าอย่างยิ่ง คุณได้รับความรอดนิรันดร์ตั้งแต่วเวลา แรกที่คุณเชื่อในพระคริสต์

สัมพันธภาพกับพระเจ้านับ โลก

วงกลมข้างล่างได้แสดงถึงสัมพันธภาพกับพระเจ้า คือ ความสัมพันธ์ที่คุณมีกับ พระองค์ในเวลาที่คุณยังมีชีวิตอยู่บนโลก นี่คือการที่คุณกำลังดำเนินชีวิตฝ่าย วิญญาณอยู่ (spirituality) โดยจิตใจของคุณได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณ บริสุทธิ์ เป็นการที่จิตใจของคุณได้รับการควบคุมจากพระองค์ (กาลาเทีย 5:16)

ในทางตรงกันข้าม การกระทำบาปจะทำให้คุณอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า เป็นสถานะที่คุณกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง (carnality) โดยจิตใจของคุณได้รับการควบคุมจากธรรมชาติบาป (โรม 7:14)¹⁴ การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ และ

วงกลมข้างบน และ วงกลมข้างล่าง

14. *ธรรมชาติบาป* (sin nature) ยกเว้นแต่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ มนุษย์ทุกคนมีธรรมชาติบาปอยู่ในโครงสร้างของร่างกายซึ่งทำให้กับฏต่อพระเจ้า พระคัมภีร์ได้เรียกธรรมชาติบาปว่า *คนเก่า* (เอเฟซัส 4:22) *เนื้อหนังแห่งบาป* (โรม 8:3-4) อาจารย์เปาโลได้เขียนถึงหลักการของ “บาป” (โรม 7:8-20) และได้พูดถึงการรับธรรมชาติบาปและการตายฝ่ายวิญญาณที่มนุษย์ทุกคนต้องรับโดยอยู่ในอาดัม (1 โครินธ์ 15:22) ธรรมชาติบาปเป็นแหล่งการล่อ และผลิตกิเลสตัณหา และความดีของมนุษย์ แต่เป็นความคิดเสรีในการตัดสินใจที่เป็นแหล่งแห่งบาป

การดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง เป็นสิ่งที่ตรงข้ามกัน ผู้เชื่อซึ่งกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณอยู่ในวงกลมข้างล่าง แต่ผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังกำลังอยู่นอกวงกลมข้างล่าง (โรม 8:6)

ตลอดชีวิตบนโลกนี้ของคริสเตียน (เฟสสอง)¹⁵ ผู้เชื่อในพระคริสต์ทุกคนจะต้องอยู่ในวงกลมข้างล่าง หรือไม่ก็อยู่นอกวงกลมข้างล่าง ไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง (1 โครินธ์ 3:1) คือ ถ้าไม่ได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาก็จะถูกควบคุมจากธรรมชาติบาป ไม่มีผู้เชื่อคนใดที่ดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณบ้าง ชีวิตฝ่ายเนื้อหนังบ้างในเวลาเดียวกันได้ เพราะสองสถานะนี้เป็นสถานะที่ตรงกันข้าม และอยู่ด้วยกันไม่ได้

ถึงแม้ว่าคุณจะกระทำบาปและอยู่นอกวงกลมข้างล่าง แต่คุณยังอยู่ในวงกลมข้างบนเสมอ ประเด็นของเรื่องบาปนั้น คือ คุณจะกลับมามีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าในเวลาที่คุณยังมีชีวิตอยู่บนโลกได้อย่างไร พระเจ้าทรงจัดเตรียมวิธีการตั้งต้นใหม่ (rebound) เป็นวิธีการที่จะนำคุณกลับมาให้อยู่ในวงกลมข้างล่างอีกครั้ง คุณไม่ได้กลับมาสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าผ่านการจุดเทียน การ “ถวายเป็นตัว” ให้พระเจ้า การสาบาน การกลับใจ¹⁶ การรู้สึกผิด หรือการโทษตัวเองในรูปแบบใด คุณจะมีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าผ่านพระคุณของพระองค์เท่านั้น หลักการนี้สำคัญมากในการเข้าใจเรื่องบุตรผู้หลงหาย

บุตรที่ใช้เงินมรดกอย่างสุรุ่ยสุร่ายได้เริ่มต้นเหมือนผู้เชื่อทุกคน โดยมีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าตั้งแต่วินาทีแรกที่เชื่อในพระคริสต์ (อยู่ในวงกลมข้างล่าง) แต่เขาได้ทำให้ตนเองออกจากวงกลมข้างล่างด้วยการกระทำบาป ถึงแม้ว่าเขาอยู่

15. เฟสหนึ่งคือ ความรอด เฟสสอง คือชีวิตคริสเตียน ซึ่งเริ่มต้นเมื่อมนุษย์ได้รอดแล้ว และดำเนินไปตลอดจนตายฝ่ายร่างกายหรือจนถูกรับขึ้นไป (Rapture) เฟสสาม คือตลอดชั่วนิรันดร์ (eternity)

16. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากภาคผนวก B (หน้า 41)

ภายนอกวงกลมข้างล่าง แต่เขายังอยู่ในวงกลมข้างบน เขาไม่สามารถเสียความรอดของเขาไปได้

ผู้เชื่อบางคนไม่รู้จัก หรือไม่เข้าใจหลักการความมั่นคงนิรันดร์ เขาคิดว่าเขาสามารถเสียความรอดของเขาไปได้ หลังจากเขาได้อยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าเป็นเวลายาวนาน เขาปรารถนาที่จะกลับไปหาพระเจ้า จึงคิดว่าจะต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์อีกครั้งหนึ่ง ประกาศถึงความเชื่อต่อหน้าสมาชิกโบสถ์หรือทำการถวายชีวิตให้พระเจ้า หรือไม่ก็คิดว่าจะต้องเลิกกระทำความผิดบาปที่ตนทำอยู่

ไม่มีสิ่งใดที่คุณจะทำ “อีกครั้งหนึ่ง” ในเรื่องความรอด เพราะคุณได้รับความรอดนิรันดร์ตั้งแต่ครั้งแรกที่คุณได้ตัดสินใจเชื่อในพระเยซูคริสต์ การที่คุณพยายามจะรับความรอดเป็นครั้งที่สองเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้า และแสดงถึงความโง่เขลาที่คุณมีต่อพระคำของพระองค์ ความคิดเช่นนี้ได้ปฏิเสธหลักการความมั่นคงนิรันดร์ และเป็นการบอกว่าในครั้งแรกที่คุณเชื่อนั้นพระเจ้าทรงกระทำผิดพลาด ยังมีศิษยาภิบาลบางคนแนะนำสมาชิกที่ถามว่า “ผมจะต้องทำอะไรบ้างถึงจะกลับมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอีกครั้ง” โดยที่ศิษยาภิบาลจะบอกเขาว่า “คุณจะต้องถวายตัวแด่พระเจ้าอีกครั้ง” (rededication)

การแก้ปัญหาเรื่องบาปส่วนตัวด้วยอารมณ์หรือพิธีกรรม (เช่น การถวายตัว เป็นต้น) ได้แต่จะทำให้ผู้เชื่อสับสน การให้คำสัญญาต่อพระเจ้าที่จะไม่ทำบาปนั้นอีกครั้ง ความจริงใจ การสะกดจิตตัวเองให้เลิกทำสิ่งที่ผิด หรือการทำข้อตกลงกับพระเจ้า จะไม่สามารถนำคุณกลับมามีสัมพันธ์ภาพกับพระองค์ได้ ไม่มีสิ่งใดที่คุณจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยในเรื่องนี้ มีเพียงการกระทำของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขนเท่านั้นที่เป็นที่พอพระทัยพระบิดา เพราะฉะนั้น คุณควรตั้งต้นใหม่ผ่านการกล่าวถึงบาปของคุณต่อพระเจ้าพระบิดา สืบบาปนั้นไป และก้าวต่อไปในชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณ ถ้าคุณไม่ได้กระทำตามวิธีการตั้งต้นใหม่ คุณกำลังเพิกเฉยต่อพระคุณของพระเจ้า และคุณจะไม่ก้าวหน้าในชีวิตคริสเตียน

จะมีบ่อยครั้งที่ผู้เชื่อต้องสะดุ้งเพราะบาปที่เขาได้กระทำ เขาอาจถามตัวเองว่า “คริสเตียนจะทำบาปแบบนี้ได้หรือ” และเขาอาจคิดว่า “สงสัยฉันคงไม่เคยเป็น คริสเตียน!” ขอเตือนใจคุณว่า คริสเตียนสามารถกระทำความบาปที่ร้ายแรงเหมือนผู้ที่ไม่เชื่อ คำถามที่ถูกต้องน่าจะเป็น “ผมจะกลับมามีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าอีกครั้งได้อย่างไร” ณ เวลาที่คุณเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าก็ทรงประทานวิธีการที่จะนำคุณกลับมามีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าหลังจากการกระทำผิดบาป นี่คือพระคุณของพระเจ้าซึ่งนำความรอดนิรันดร์มายังคุณ เป็นพระคุณอันเดียวกันซึ่งจะทำให้คุณสามารถมีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า และดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณในเวลาที่คุณยังอยู่บนโลกนี้ นี่แหละ คือพระคุณของพระเจ้าที่เราได้เห็นในคำอุปมาเรื่องนี้

ทรัพย์สินฝ่ายวิญญาณสำหรับการปฏิบัติชีวิตคริสเตียน (Divine Operating Assets)

บุตรคนเล็กพูดกับบิดาว่า “บิดาเจ้าข้า ขอทรัพย์สินที่ตกเป็นส่วนของข้าพเจ้าเถิด” บิดาจึงแบ่งสมบัติให้แก่บุตรทั้งสอง (ลูกา 15:12)

คำว่า “ทรัพย์สิน” ในที่นี้เปรียบได้กับทรัพย์สินฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้ผู้เชื่อในการปฏิบัติชีวิตคริสเตียน คุณทราบหรือไม่ว่า คุณเป็นมหาเศรษฐีฝ่ายวิญญาณ คุณอาจใช้ชีวิตอย่างเป็นคนจนฝ่ายวิญญาณ เพราะคุณไม่รู้จักพระสัญญาหลายพันข้อที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่คุณในฐานะผู้เชื่อ¹⁷ พระสัญญาทุกข้อนั้นมีฐานอยู่บนหลักการของหลักคำสอนพระคัมภีร์ ในสัปดาห์ที่ผ่านมา คุณได้อ่านสิทธิ์และยึดพระสัญญามาประยุกต์ใช้สักกี่ข้อ เป็นเรื่องน่าเสียดายหากคุณไม่ได้สิทธิ์ขอใช้สิ่งที่เป็นของคุณ ผมสงสัยว่า ถ้าคุณมีเงิน 50 ล้านบาทอยู่ในธนาคาร คุณจะใช้บัตรเครดิตของคุณสักกี่ครั้งในสัปดาห์นี้ ถ้าอย่าง

17. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ* (แปลและพิมพ์ปี 2003)

นั่นแล้ว ขอเชิญคุณเบิกเงินจากบัญชีฝ่ายวิญญาณอันไม่จำกัดของพระบิดา พระเจ้าทรงรอ (อิสยาห์ 30:18) ที่จะอวยพรคุณด้วยพระพรอันมากมายในชีวิตคริสเตียน อย่างไรก็ตาม หากคุณกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังอยู่ คุณจะไม่มีความสามารถในการที่จะรับพระพรเหล่านี้

การขอของบุตรชายคนเล็กเป็นการขอที่ถูกต้อง เขาต้องการสิ่งที่จะเป็นของเขาล่วงหน้า ในสมัยโบราณบิดามารดาก็จะเก็บเงินไว้ให้ลูก ให้เขาได้เริ่มต้นชีวิตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี เมื่อบุตรชายคนเล็กขอมรดกในสิ่งที่เขาจะได้รับ เขาขอสิ่งที่เป็นของเขา นี่คือความหมายของคำว่า “ที่ตกเป็นส่วนของข้าพเจ้า”

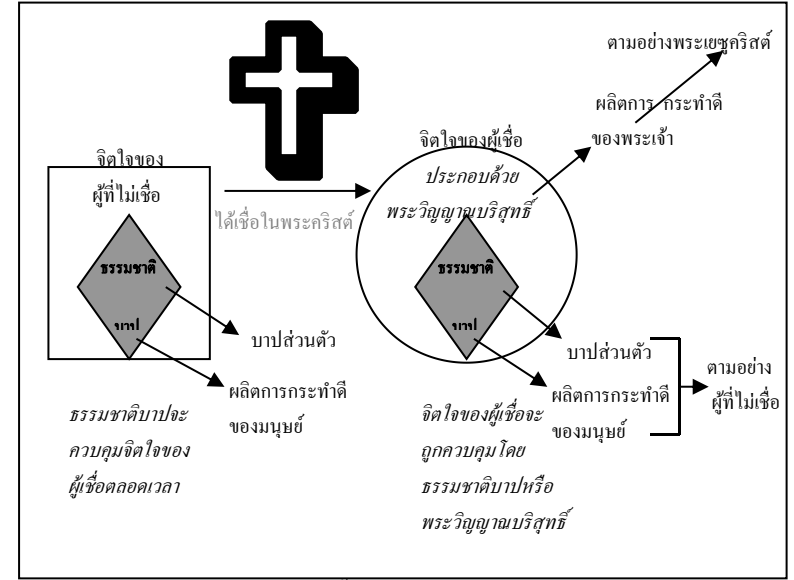
และบิดามีท่าทีตอบสนองอย่างไร บิดาได้แบ่งสมบัติให้บุตรชายทั้งสองคนให้ทั้งสองได้รับมรดกที่เป็นส่วนของพวกเขาแต่ละคน เช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงแบ่งทรัพย์สมบัติของพระองค์ คือ ทรัพย์ากรฝ่ายวิญญาณสำหรับการปฏิบัติชีวิตคริสเตียน ให้ผู้เชื่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน (ของประทานฝ่ายวิญญาณในการรับใช้พระเจ้าเป็นอีกเรื่องหนึ่ง) ตอนนี้ ประเด็นสำคัญ คือ คุณจะรับและใช้ทรัพย์สมบัติที่เป็นส่วนของคุณหรือไม่ และถ้าคุณจะใช้ คุณจะใช้อย่างไร ข้อที่ 13 ได้เริ่มต้นเรื่องราวของบุตรชายคนเล็ก และการใช้ทรัพย์สมบัติของเขา

ผู้เชื่อฝ่ายเนื้อหนัง

พฤติกรรมของผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังนั้นมักจะไม่แตกต่างจากพฤติกรรมของผู้ที่ไม่เชื่อ (1 โครินธ์ 3:3)¹⁸ ความจริงแล้ว อาจมีบางกรณีที่ผู้เชื่อทำตัวเลวร้ายกว่า อย่างที่กษัตริย์ดาวิดเคยกระทำในช่วงหนึ่งของชีวิต (2 ซามูเอลบทที่ 11) ดาวิดเป็นผู้เชื่อในพระเมสสิยาห์ (คือพระเยซูคริสต์) แต่เขากระทำเหมือนผู้ที่ไม่เชื่อ¹⁹ กษัตริย์ซาอูลก็เป็นผู้เชื่อ แต่กระทำตัวเหมือนกับผู้ที่ไม่เชื่อเกือบตลอด

18. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Reversionism*
19. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *ตั้งต้นใหม่และก้าวต่อไป!* (หน้า 43-64)

ทั้งชีวิตของเขา พระคำของพระเจ้าได้สอนว่าผู้เชื่อยังสามารถกระทำตัวเหมือนผู้ที่ไม่เชื่อ ซึ่งเป็นการที่ผู้เชื่อกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังและอยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้า การใช้ชีวิตสุรุ่ยสุร่าย แสดงถึงการดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังประเภทหนึ่งของผู้เชื่อในพระคริสต์

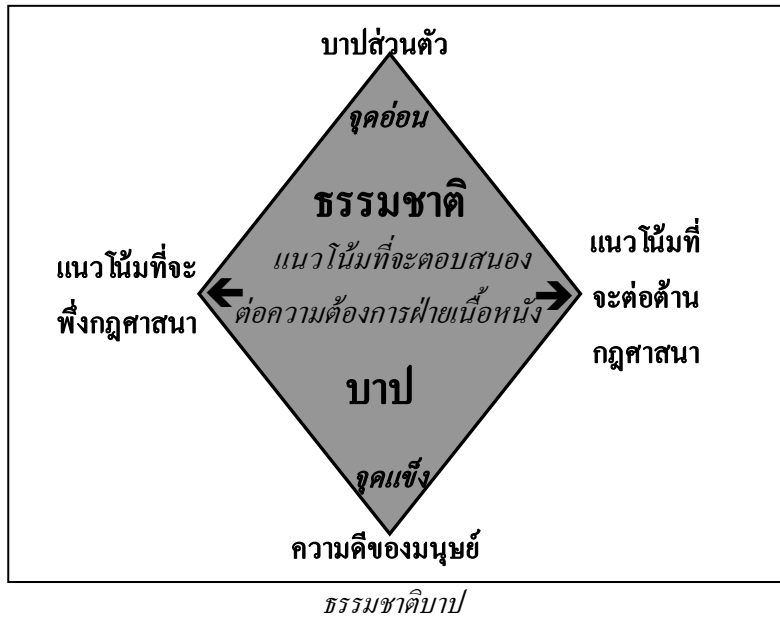

สถานะฝ่ายเนื้อหนัง และ ฝ่ายวิญญาณ

ต่อมาไม่กี่วัน บุตรคนน้อยนั้นก็รวบรวมทรัพย์ทั้งหมดแล้วไปเมืองไกล และได้ผลาญทรัพย์ของตนอย่างสุรุ่ยสุร่าย [แปลตรงจากภาษากรีก] (ลูกา 15:13)

บุตรคนเล็กเริ่มข้องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้ทำลายชีวิตของตน และอยู่นอกแผนการของพระเจ้า ผมไม่อยากจะระบุหรือเจาะจงถึงลักษณะของบาปที่เขาได้กระทำ เพราะอาจมีผู้อ่านบางคนคิดว่า “เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับฉัน ฉันไม่ได้กระทำบาปเหมือนบุตรคนเล็ก ฉันไม่ได้ใช้ชีวิตละเหว ฉันเป็นคริสเตียนที่ดี”

ถ้าคุณคิดอย่างนี้ ผมขอเตือนสติคุณว่า คุณยังมีธรรมชาติบาปซึ่งประกอบด้วย จุดอ่อน อันเป็นแหล่งที่ล่อลวงให้คุณทำบาปส่วนตัว (ฮีบรู 12:1); จุดแข็งซึ่งจะผลิตการกระทำดีจากฝ่ายเนื้อหนัง (human good) (อิสยาห์ 64:6; ฮีบรู 6:1); แนวโน้มที่จะถือว่าตนชอบธรรมเพราะการกระทำตามกฎศาสนา (โรม 7:7); แนวโน้มที่จะยกย่องกฎศาสนาและดำเนินชีวิตอย่างไร้ศีลธรรม และ แนวโน้มความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง (กิเลสตัณหา) ดังนั้น ธรรมชาติบาปจะนำมนุษย์ไปตามแนวโน้มที่กล่าวถึงไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง (เอเฟซัส 2:3) เมื่อจิตใจของคุณถูกควบคุมด้วยธรรมชาติบาป คุณมักจะไปตามแนวโน้มซึ่งตรงกับนิสัยส่วนตัวของคุณ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าคุณมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดบาปในรูปแบบใดก็ตาม เมื่อคุณอยู่ภายใต้การควบคุมของธรรมชาติบาปแล้ว คุณก็เหมือนบุตรคนเล็ก

ถึงแม้ว่าคริสเตียนทุกคนได้รับความรอดนิรันดร์ แต่ตราบาปที่คริสเตียนยังมีชีวิตอยู่บนโลก เขาก็ยังจะกระทำบาปอยู่

ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป เราก็หลอกตัวเอง และความจริงไม่ได้อยู่ในเราเลย (1 ยอห์น 1:8)

ถ้าคุณคิดว่าคุณเลิกทำบาปเรียบร้อยแล้ว นี่ก็เท่ากับคุณกำลังบอกว่า “ฉันสมบูรณ์แล้ว” แต่การที่คุณดาบอดต่อบาปส่วนตัวของคุณไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าจะมองบาปของคุณไม่เห็น คุณได้แต่หลอกลวงตัวคุณเอง

ถ้าเรากล่าวว่เราไม่ได้ทำบาป ก็เท่ากับว่าเราทำให้พระองค์เป็นผู้ตรัสสมสา และพระคำของพระองค์ก็มีได้อยู่ในเราทั้งหลายเลย (1 ยอห์น 1:10)

ทุกครั้งที่คุณพูด หรือทำเป็นว่าคุณไม่ได้กระทำบาปหลังจากได้รับความรอดแล้วนั้น ก็เป็นการบอกว่าพระเจ้าตรัสสมสา และพระคำของพระเจ้าไม่ได้อยู่ในซีกขวาของจิตใจของคุณ²⁰

ปัญหา คือ คุณอาจคลุกคลีกับผู้คนที่ดูน่านับถือ คุณอาจปิดบาปของคุณและสร้างทำเป็นว่าคุณเป็นคนดีรอบคอบซึ่งคนอื่นน่าจะเอาอย่าง คุณรู้จักวิธีทำตัวเคร่งขรึม ดำเนินชีวิตอย่างมีศีลธรรมและรักษาข้อห้ามของศาสนา แต่ข้างในเต็มไปด้วยบาปที่ร้ายกาจ คุณเข่อหยัง ขมขื่น หน้าซื่อใจคด พูดใส่ร้าย อิจฉา แค้น ไม่ยอมให้อภัย และเต็มไปด้วยความกระวนกระวาย และความกลัว การถือว่าตน

20. ซีกขวาของจิตใจ (the right lobe of the soul) เป็นคำศัพท์เฉพาะ ซึ่งอธิบายถึงคำว่า καρδιά (คาร์เดีย) ในภาษากรีก (ในพระคัมภีร์ไทยใช้คำว่า ใจ ฉบับภาษาอังกฤษมักใช้คำว่า heart) เป็นส่วนของสมองที่เก็บและจัดข้อมูลหลักคำสอนพระคัมภีร์ ผ่านทางช่องรับข้อมูล (frame of reference) ศูนย์ความจำ คำศัพท์ ช่องเก็บข้อมูลตามประเภท (categorical storage) จิตสำนึก ช่องรวบรวมและประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ (momentum compartment) และสติปัญญา (wisdom compartment)

ชอบธรรมเพราะการกระทำดีและกระทำตามกฎศาสนาเป็นแนวโน้มของคุณในการดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง

ถึงตอนนี้คุณอาจไม่คิดว่าคุณดำเนินชีวิตอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง คุณอาจกำลังคิดว่า “ฉันไม่ได้ทำอะไรผิด ทำให้คนอื่นเดือดร้อนหรือทำสิ่งที่คนเรียกว่าบาปแต่อย่างใด คุณจะเรียกฉันว่าเป็นคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังได้อย่างไร” แต่ตอนนี้คุณอาจอยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าเพราะความคิดของคุณ²¹ ความจริงแล้ว ความบาปทางความคิด เป็นทางลัดไปสู่ “เมืองไกล” แห่งชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง (ลูกา 15:13)

ผู้เชื่อที่พลาดในการที่จะเรียนและเข้าใจหลักคำสอนเรื่องการดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง (the doctrine of carnality) หรือปฏิเสธความจริงว่า ธรรมชาติบาปมีจริง เขาก็พลาดที่จะจัดการกับบาปในชีวิตของตนตามที่พระคำของพระเจ้าทรงบังคับบัญชาผู้เชื่อทุกคน คนประเภทนี้กำลังหลอกตัวเอง เขาไม่รู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์ เขาหาเหตุผลหรือพยายามชดเชยความผิดบาปโดยสวมหน้ากากแห่งการหน้าซื่อใจคด และชดเชยความผิดบาปของเขาด้วยการกระทำดี การรับใช้พระเจ้า ถวายทรัพย์เพิ่มเป็นพิเศษ หรือสัญญากับพระเจ้าว่าจะเปลี่ยนพฤติกรรม อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เรากลับมามีสัมพันธภาพกับพระเจ้า

คริสเตียนทุกคน จงลืมตาขึ้น! เมื่อคุณได้กระทำบาปแล้ว จงยอมรับว่าคุณได้ทำ และประยุกต์วิธีการที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้ในการแก้ไขเรื่องบาป อย่าพยายามแก้ตัวหรือหาเหตุผลที่จะกระทำบาป อย่าหลอกตัวเองว่าการทำผิดนั้นเป็นเพียงการผิดพลาดและไม่ใช่บาป อนึ่ง ไม่ว่าคุณมีแนวโน้มที่จะกระทำบาปประเภทใดก็ตาม จงเรียนรู้ที่จะสำนึกบาปของคุณ เพื่อที่คุณจะสามารถตั้งต้นใหม่และมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าอย่างต่อเนื่องได้

ทุกครั้งที่คุณกระทำบาป คุณอยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้า คุณคือบุตรคนเล็กที่ผลาญทรัพย์ของบิดา อาจารย์เปาโลได้อธิบายถึงปัญหานี้ว่า

21. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Mental Attitude Dynamics* (2001)

เพราะเรารู้ว่าธรรมชาตินั้นเป็นโดยฝ่ายวิญญาณ แต่ข้าพเจ้าเป็นแต่เนื้อหนังลูกชายไว้ให้อยู่ได้ [ธรรมชาติ] บาป (โรม 7:14)

ในข้อนี้อาจารย์เปาโลกำลังอธิบายประสบการณ์ฝ่ายเนื้อหนังของท่าน คำว่า บาป ในรูปแบบเอกพจน์จะต้องหมายถึง *ธรรมชาติบาป* อย่างเดียว ส่วนธรรมชาติบาปนั้นไม่บกพร่อง แต่เป็นสิ่งที่ “บริสุทธิ์ ยุติธรรม และดี” (โรม 7:12) อาจารย์เปาโลกำลังบอกว่า ตัวเขาเองที่บกพร่อง เขาได้เขียนต่อว่า “ข้าพเจ้าอยู่ภายใต้ธรรมชาติบาป”

ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการกระทำของข้าพเจ้าเอง (โรม 7:15ก)

ถ้าใช้คำพูดง่ายๆ ก็คืออาจารย์เปาโลกำลังบอกว่า “นี่อะไรกัน ฉันเป็นคริสเตียน ฉันได้บังเกิดใหม่ ฉันมีชีวิตนิรันดร์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ภายในฉัน พระคริสต์ก็ทรงสถิตอยู่ภายในฉันด้วย²² ฉันได้เข้าส่วนในพระคริสต์ และเป็นผู้บริสุทธิ์ในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้ว²³ ฉันมีทรัพย์สมบัติฝ่ายวิญญาณอันน่าอัศจรรย์ทั้งหมดเหล่านี้ แต่ฉันยังทำบาปอยู่! ฉันไม่เข้าใจการกระทำของฉันเอง!

22. การทรงสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (indwelling of the Holy Spirit) เป็นสถานะอันถาวรซึ่งผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักรได้รับ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคนเพื่อกระทำร่างกายเป็นวิหารของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 3:16; 2 โครินธ์ 6:16) การทรงสถิตอยู่ของพระคริสต์ภายในวิหารนั้น เป็นการรับรองว่าผู้เชื่อได้รับความรอดนิรันดร์ ได้รับพระพร และได้รับทุกอย่างซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า (โคโลสี 1:26-28)

23. เป็นผู้บริสุทธิ์โดยตำแหน่งในพระคริสต์ (positional sanctification) เป็นสถานะที่ผู้เชื่อได้รับ ณ เวลารอด เป็นการที่พระเจ้าทรงแยกผู้เชื่อในพระคริสต์ไปจากมนุษย์ธรรมดา เพื่อให้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์

อาจารย์เปาโลได้อธิบายถึงตัวของท่านและคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังทุกคน โดยเขียนว่า

เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะทำ แต่กลับ
ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชังนั้น (โรม 7:15ข)

มีข้อพระคัมภีร์ที่อาจารย์เปาโลได้เขียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับธรรมชาติบาป เช่น กาลาเทียบทที่ 5 ซึ่งเรียกธรรมชาติบาปว่า “เนื้อหนัง” ในโคโลสี 3:5-9 มีรายชื่อบาปซึ่งคริสเตียนได้กระทำ ซึ่งอาจทำให้คุณต้องตกใจ ใน 1 โครินธ์ 3:1-3 อาจารย์เปาโลได้ให้คำจำกัดความของผู้เชื่อที่อยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าว่าเป็นผู้เชื่อที่ “ประพฤติตามมนุษย์” หมายความว่า ประพฤติตามผู้ที่ไม่เชื่อ อาจารย์เปาโลเคยเป็นเช่นนั้น แต่เขาไม่ได้เป็นผู้เชื่อฝ่ายเนื้อหนังตลอด ในโรมบทที่ 6 และบทที่ 8 ท่านได้อธิบายถึงการแก้ไขปัญหาเรื่องชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง ถ้าคุณไม่ได้แก้ไขปัญหาการที่คุณดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังด้วยวิธีการตั้งต้นใหม่ พระเจ้าไม่มีทางเลือกพระองค์ต้องตีสอนคุณเพื่อให้คุณกลับมาอยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์

การตีสอนจากพระเจ้า (Divine Discipline)

เมื่อใช้ทรัพย์หมดแล้วก็เกิดกันดารอาหารยิ่งนักทั่วเมืองนั้น เขาจึงเริ่ม
ขัดสน (ลูคา 15:14)

ในข้อที่ 14 เราได้เห็นสถานการณ์ที่เริ่มจะเปลี่ยนแปลง การ “กันดารอาหาร” เล็งถึง การตีสอนจากพระเจ้าที่พระองค์นำมายังผู้เชื่อที่อยู่นอกสัมพันธภาพกับพระองค์ การดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังอย่างต่อเนื่องจะต้องนำไปสู่การตีสอนจาก

พระเจ้าเสมอ ถ้าคุณอยู่นอกเส้นทางของพระองค์ คุณควรคาดหมายว่าจะโดนการตีสอนจากพระเจ้า²⁴

บุตรคนเล็ก “ขัดสน” ซึ่งเป็นตัวอย่างการตีสอนจากพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบไม่ว่าเขาพยายามกระทำความผิดก็จะไม่เกิดผล ขอให้คุณสังเกตว่าสุดท้ายเขาต้องไปทำอะไร

เขาไปอาศัยอยู่กับชาวเมืองนั้นคนหนึ่ง และคนนั้นก็ใช้เขาไปเลี้ยง
หมูที่ทุ่งนา (ลูคา 15:15)

ในข้อนี้เราจะเห็นว่าบุตรคนเล็กคงเดินทางไปเมืองซึ่งอยู่นอกเขตปาเลสไตน์ เพราะธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสได้บัญญัติว่าหมูเป็นสัตว์มลทิน จึงห้ามไม่ให้ชาวยิวกินหรือแตะต้องซากของมัน (เฉลยธรรมบัญญัติ 14:8) ในฐานะยิว บุตรคนเล็กหมดสิ้นหนทางจนเขาต้องไปทำงานที่เกี่ยวข้องกับหมู งานนี้ได้ค่าจ้างน้อยนิด และเขากำลังหิวโหย

เขาใคร่จะได้อิ่มท้องด้วยผักกั่วที่หมูกินนั้น แต่ไม่มีใครให้อะไร
เขากิน (ลูคา 15:16)

คำว่า ἐπιθυμέω (*เอ็พ-พีธูเมะโอ*) (ที่แปลว่า “ใคร่”) เขียนด้วยรูปแบบไวยากรณ์ imperfect tense พร้อมด้วย linear aktionsart หมายความว่า ความใคร่ที่จะกินนั้นอยู่นานแล้วและยังไม่หาย คำกริยาต่อมา “อิ่มท้อง” เขียนด้วย aorist infinitive ซึ่งทำให้เราเข้าใจว่าเขาพร้อมที่จะกินอาหารของหมู คือ ผักกั่ว

เมื่อผู้เชื่ออยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าเป็นเวลานาน มาตรฐานของเขาจะเปลี่ยนไป ส่วนบุตรคนเล็กเราได้เห็นมาตรฐานของเขาเปลี่ยนไปมาก แต่ก่อนเขามิรสนิยมที่หรูหราราคาแพง (ลูคา 15:13) แต่ตอนนี้เขายินดีที่จะกินอาหารของหมู

24. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากภาคผนวก D (หน้า 46)

สถานการณ์ของเขาได้เปลี่ยนฐานะที่เขาเป็นบุตรของบิดาไปหรือไม่ ไม่เลย! เขายังเป็นบุตรชายของบิดาโดยกำเนิด แต่ตอนนี้เขาอยู่ภายใต้การติสอนที่หนัก และมีสภาพความเป็นอยู่ไม่ต่างจากสัตว์มกลิน

เมื่อกลับมาดูจากมุมมองฝ่ายวิญญาณ ชายคนนี้ก็กลายเป็นคริสเตียนที่ใช้ชีวิตอยู่ “ในคอกหมู” เขายังเป็นคริสเตียนอยู่ และยังเป็นบุตรของพระเจ้า ความรักของพระเจ้าไม่มีวันพรากไปจากเขา แต่เขาได้นำการติสอนจากพระเจ้ามาสู่ตนเอง

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงติสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อ
พระองค์ทรงรับผู้ใดเป็นบุตร พระองค์ก็ทรงเข้มขมตีสุนัข (ฮีบรู 12:6)

ความหิวโหยของเขายังคงอยู่ แต่ “ไม่มีใครให้อะไรเขากิน” ซึ่งบ่งบอกว่าเจ้านายไม่อนุญาตให้เขากินอาหารของหมู นี่เป็นประเด็นที่น่าสนใจ บุตรคนเล็กนี้โทมามากถึงขนาดเจ้านายยังเห็นว่าหมูมีค่ามากกว่าเขา

ผู้เชื่อที่อยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าเป็นเวลานานมีสิทธิ์ที่จะพัฒนาบุคลิกนิสัย แรงจูงใจ และการประพฤติที่เลวร้ายกว่าผู้ที่ไม่เชื่อเสียอีก ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้ที่ไม่เชื่อหลายคนใช้ประเด็นนี้ในการปฏิเสธพระเยซูคริสต์ ผู้ไม่เชื่อประเภทนี้อาจบอกว่าตนมีเพื่อน 15 คนที่ไม่เชื่อในพระเยซู ซึ่งทุกคนนั้นล้วนมีความประพฤติที่คิดว่าคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง อย่างไรก็ตาม ถึงแม้เขาอาจพูดถูก แต่นั่นก็ไม่ใช่ข้อแก้ตัวที่จะไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์

ผู้ที่ไม่เชื่อนั้นอาจแสดงความคิดของเขาว่า “ผมจะไม่มีวันไปโบสถ์คริสเตียนหรอก พวกเขาหน้าซื่อใจคดจริงๆ” เขาอาจจะคิดถูก แต่เขายังเลือกที่จะทำงาน ทำธุรกิจ หรือใช้เวลาว่างกับคนหน้าซื่อใจคด แต่เขาจะไม่ยอมไปโบสถ์ที่มีคนหน้าซื่อใจคด ความจริงคือ เขาหาข้อแก้ตัวที่จะไม่ไปโบสถ์เพราะในใจของเขาปฏิเสธที่จะเชื่อในพระคริสต์อยู่แล้ว

เมื่อผู้เชื่อได้กระทำความบาปและอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าเป็นเวลายาวนาน ชีวิตของเขาได้แต่เสื่อมทรามลง ไม่ได้ดีขึ้น คริสเตียนประเภทนี้อาจจะทำธุรกิจที่

ทุจริต ดิดເລົ່າ เจ้าชู้ และยังรับใช้ที่โบสถ์ เขาเป็นคริสเตียนที่ได้บังเกิดใหม่จริง แต่อยู่ในสถานการณ์เดียวกับบุตรผู้หลงหาย และเป็นเหตุทำให้หลายคนที่ยังไม่รอดต้องสะดุด

การตั้งต้นใหม่ และการมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

เมื่อเขารู้สำนึกตัวแล้วจึงพูดว่า “ลูกจ้างของบิดาเรามีมาก ยังมี
อาหารกินอิ่มและเหลืออีก ส่วนเราจะมาตายเสียเพราะอด
อาหาร” (ลูกา 15:17)

“รู้สำนึกตัวแล้ว” ในที่นี้หมายถึง การยอมรับที่จะมองชีวิตจากมุมมองพระคัมภีร์ ที่จะเผชิญความจริง ที่จะยอมรับว่าตนผิดและกำลังขัดคำสั่งสอนจากพระคำของพระเจ้า ที่จะหยุดหาเหตุผลหรือข้อแก้ตัวที่จะกระทำความบาป และที่จะหยุดกล่าวโทษพระเจ้าหรือผู้อื่นสำหรับบาปที่ตนได้ทำและสภาพบาปของตนต่อพระบิดา บุตรผู้หลงหายได้สำนึกว่า ในตอนนี้ลูกจ้างของบิดายังอยู่ดีกินดีกว่าเขาเสียอีก

จำเราจะลุกขึ้นไปหาบิดาเรา และพูดกับท่านว่า “บิดาเจ้าข้า
ข้าพเจ้าได้ผิดต่อสวรรค์และผิดต่อหน้าท่านด้วย” (ลูกา 15:18)

นี่คือท่าทีที่จะนำไปให้เรากลับมาอยู่ในวงกลมข้างล่าง การกลับคืนสู่สัมพันธ์ภาพกับพระเจ้านั้นไม่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ของเรา การโทษตัวเอง หรือการกระทำดีเพื่อลบล้างความผิด ไม่มีวิธีอื่นใด! มีเพียงวิธีเดียวที่เราจะได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง

ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยง
ธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้
พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

คริสเตียนหลายคนสงสัยในพระคุณของพระเจ้า และอาจตั้งคำถามว่า “มีแต่
1 ยอห์น 1:9 เท่านั้นหรือที่พูดถึงหลักการตั้งต้นใหม่” ที่จริงแล้ว ถึงแม้ว่าพระ
คัมภีร์อาจจะเขียนถึงหลักการใดโดยมีข้อพระคัมภีร์เพียงข้อเดียว แต่หลักการนั้น
ยังเป็นจริงและเป็นเรื่องที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม 1 ยอห์น 1:9 ไม่ใช่ข้อเดียวที่
อธิบายถึงหลักการการตั้งต้นใหม่กับพระเจ้า ยังมีอีกหลายข้อ ทั้งในพระคัมภีร์เดิม
และพระคัมภีร์ใหม่ เช่น เนหะมีย์ 1:6; สดุดี 32:5; 38:18; 51:3-4; สุภาษิต 28:13;
ดาเนียล 9:4; 1 โครินธ์ 11:31; 1 เปโตร 4:17 และข้ออื่นๆ

ผมมักใช้คำหนึ่งที่อธิบายถึงหลักการนี้อย่างลงตัว นั่นคือคำว่า “ตั้งต้นใหม่”
(Rebound) หมายถึง “ได้โอกาสใหม่” การกระทำบาปทำให้ผู้เชื่อสะดุดและได้
หยุดยั้งการก้าวหน้าในชีวิตฝ่ายวิญญาณ แต่เนื่องจากพระเยซูคริสต์ทรงรับการ
พิพากษาลงโทษสำหรับบาปทุกประการของเรา เพียงเรากล่าวถึงบาปที่เราได้
กระทำหลังจากได้รับความรอด (post-salvation sins) เราก็จะกลับมาใช้ชีวิตฝ่าย
วิญญาณ (ในวงกลม) อีกครั้งหนึ่ง

ไม่ว่าคุณจะทำคำว่า “สารภาพ” จากภาษาฮีบรู ภาษากรีก หรือภาษาอารา-เม
อิกก็ตาม ล้วนหมายถึง “การกล่าวถึงบาป” หรือ “การยอมรับบาปที่ได้กระทำต่อ
พระพักตร์ของพระเจ้าพระบิดา” คำว่าสารภาพในพระคัมภีร์ไม่ได้หมายถึงการ
รู้สึกเสียใจเพราะบาปที่ได้ทำไป คุณอาจรู้สึกเสียใจ แต่ความรู้สึกนั้นไม่ได้ช่วย
คุณและไม่ใช่ว่าใจในการที่จะรับการให้อภัยจากพระเจ้า หรือที่จะทำให้คุณ
กลับมามีสัมพันธภาพกับพระองค์อีกครั้งหนึ่ง

ไม่ว่าจะพูดถึงเรื่องความรอด หรือเรื่องการตั้งต้นใหม่กับพระเจ้าหลังจากได้
กระทำบาป อารมณ์และความรู้สึกไม่ได้เป็นปัจจัยที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง

มนุษย์กับพระเจ้า ความรอดนั้นก็เนื่องด้วยความเชื่ออย่างเดียว และในพระคริสต์
เพียงผู้เดียว (faith alone in Christ alone) บางคนอาจมีความรู้สึกอบอุ่นหลังจาก
ได้รับพระเยซูคริสต์มาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา แต่ยังมีบางคนซึ่งอาจจะไม่
เคยมีประสบการณ์ทางด้านอารมณ์ คุณอาจไม่ได้ “รู้สึก” ว่าคุณรอดแล้ว แต่ถ้า
หากคุณเชื่อในพระคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณ คุณได้รอดแล้ว
ในทำนองเดียวกัน คุณอาจ *ไม่รู้สึก* ว่าคุณมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าหลังจากคุณได้
ตั้งต้นใหม่กับพระองค์ แต่คุณก็มีสัมพันธภาพกับพระองค์แล้วและกำลังดำเนิน
ชีวิตฝ่ายวิญญาณอีกครั้งหนึ่ง

อย่ารอให้ถึงเวลาที่ คุณจะรู้สึกเสียใจก่อนถึงจะกล่าวถึงบาปของคุณต่อพระ
บิดา เพราะเมื่อถึงเวลานั้นแล้ว คุณอาจกำลังกินผักถั่วอยู่กับหมู! อย่าให้อารมณ์
ของคุณนำทางชีวิตของคุณ สำหรับหลายคนนี้อาจจะเป็นคำสั่งสอนที่รับได้ยาก
เพราะคริสเตียนหลายคนดำเนินชีวิตตามอารมณ์ตั้งแต่ที่ได้เชื่อในพระคริสต์ ผู้เชื่อ
ประเภทนี้จะวัดชีวิตฝ่ายวิญญาณด้วยอารมณ์และความรู้สึก หากเขารู้สึกดี นั่นก็
หมายความว่าเขากำลังดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณและพระเจ้าทรงอยู่ใกล้เขา แต่ถ้า
เขารู้สึกแย่ เขาจะคิดว่าเขามีปัญหาและไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า หากคุณใช้
อารมณ์และความรู้สึกเป็นเครื่องวัดแทนพระคำของพระเจ้า คุณจะไม่มีวันประสบ
ความสำเร็จในชีวิตคริสเตียน

พระคุณพระเจ้าผ่านการตั้งต้นใหม่

ผู้เชื่อที่ไม่กลับมามีสัมพันธภาพกับพระเจ้าหลังจากได้กระทำบาป เขาจะ
ไม่ได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และไม่สามารถรับใช้พระเจ้าด้วย
ฤทธิ์เดชของพระองค์ได้ วิธีการตั้งต้นใหม่ไม่ได้เป็นการอนุญาตให้กระทำบาป
แต่เป็นการอนุญาตให้รับใช้พระเจ้าหลังจากที่ได้กระทำบาป หากผู้เชื่อไม่ได้ตั้ง
ต้นใหม่ เขาไม่สามารถบรรลุพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อชีวิตของเขาบนโลก

นี้ได้ และเขาจะผลิตความดีจากพลังฝ่ายเนื้อหนัง (human good) เท่านั้น ไม่ใช่ความดีที่มาจาก การปฏิบัติชีวิตฝ่ายวิญญาณ (divine good)²⁵

ถ้าหากพระเจ้าไม่ได้ทรงจัดเตรียมวิธีการตั้งต้นใหม่ไว้ จะไม่มีคริสเตียนคนใดที่จะทนกับปัญหาและความกดดันของชีวิตได้ หากคุณยังคิดอยู่ว่าคุณต้องรู้สึกเสียใจก่อนที่พระเจ้าจะทรงโปรดยกความผิดบาปของคุณ และยังคงคิดว่าคำว่า “สารภาพ” มีความหมายมากกว่าการกล่าวถึงบาปต่อพระบิดา แสดงว่าคุณยังไม่เข้าใจถึงพระคุณของพระเจ้า ขอให้เรากู 1 ยอห์น 1:9 อีกครั้งหนึ่ง

ถ้าเรากล่าวถึง [สารภาพ] บาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อ และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

คำว่า ὁμολογέω (*โฮโมโล-เกโอ*) ในภาษากรีกหมายถึง “สารภาพ” “ยอมรับ” หรือ “กล่าวถึง” คำว่า “ถ้า” ในข้อนี้อยู่ในประโยคเงื่อนไข รูปแบบที่สาม (third class conditional sentence) ซึ่งให้ผู้อ่านภาษากรีกเข้าใจว่าการกล่าวถึงบาปนั้นขึ้นอยู่กับความคิดเสรีในการตัดสินใจ คุณจะสารภาพบาปของคุณหรือไม่ นั่นก็ขึ้นอยู่กับคุณ

การสารภาพบาปนั้นเหมือนกับการใช้ความเชื่อ เพราะเป็นการที่ปราศจากการกระทำและการทำความดีของมนุษย์ แน่แน่นอนว่าพระเจ้าไม่ได้ให้คะแนนคุณ เพราะคุณได้สารภาพบาป แต่คำว่า “ถ้าเราสารภาพ [กล่าวถึง] บาปของเรา” เป็นอนุประโยคที่รับรองว่าคุณได้กระทำบาปต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า “พระองค์ทรงสัตย์ซื่อ” ทำให้เรามั่นใจว่าพระองค์จะทรงยกบาปของคุณทุกครั้งที่คุณ

25. *ความดีของพระเจ้า* (divine good) คือ การกระทำดีหรือการรับใช้พระเจ้าซึ่งเป็นผลผลิตของผู้เชื่อที่กำลังอยู่ภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณ จึงเป็นการกระทำซึ่งถึงมาตรฐานของพระองค์ มีคุณค่าฝ่ายวิญญาณ และรับบำเหน็จจากพระเจ้าที่สวรรค์

สารภาพบาป พระองค์ยังทรง “เที่ยงธรรม” จึงสามารถยกบาปของเราได้เพราะพระคริสต์ได้รับการพิพากษาลงโทษแทนเรา พระคริสต์ทรงรับแบกบาปของคุณที่พระกายของพระองค์บนไม้กางเขน (1 เปโตร 2:24) เพราะฉะนั้น คุณจึงไม่มีบาปในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์ผู้สัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมก็สามารถให้อภัยบาปของคุณได้²⁶

พระคัมภีร์ไม่ได้สอนให้เราวิ่งวอนขอการอภัยจากพระเจ้า พระคัมภีร์สอนเรา “ให้กล่าวถึงบาปนั้น” เราควรที่จะเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ และปฏิบัติชีวิตตามพระบัญชาของพระเจ้า

ตั้งแต่นั้นวันที่เราได้ยอมรับพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อเราด้วยพระคุณ เราไม่สมควรที่จะได้รับพระคุณจากพระองค์ และไม่มีภาระทำให้เราสมควรรับพระคุณจากพระองค์ด้วย เราได้รับพระคุณผ่านวิธีการตั้งต้นใหม่เพราะสิ่งที่พระองค์เป็น และเพราะสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเรา ส่วนเราก็เพียงแต่รับมาจากพระองค์

แม้คุณจะต้องรับการติสอนจากพระเจ้า พระองค์ยังทรงปฏิบัติต่อคุณด้วยพระคุณเสมอ คุณเคยคิดบ้างหรือไม่ว่าคุณจะต้องเจ็บปวดมากแค่ไหนถ้าพระเจ้าต้องตีคุณตามที่สมควรจะได้รับ? ถึงแม้ว่าพระองค์อาจตีสอนคุณอย่างหนัก แต่ก็ด้วยพระคุณ เหตุฉะนั้นพระคัมภีร์จึงสั่งสอนให้คุณลุกขึ้นแล้วก้าวต่อไป (ฟิลิปปี 3:13)

เพราะเหตุนี้ จงยกมือที่อ่อนแรงขึ้น และจงให้หัวเข่าที่อ่อนล้ามีกำลังขึ้น [ให้กลับมามีสัมพันธภาพกับพระเจ้า] และจงกระทำทางที่เท้าของท่านจะเดินไปนั้นให้ตรงไป [เติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ] เพื่ออาการที่ทำให้ห้องจะมิได้กำเริบขึ้น แต่จะได้หายเป็นปกติ [ตั้งต้นใหม่แล้วก้าวต่อไป] (ฮีบรู 12:12)

26. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *ตั้งต้นใหม่แล้วก้าวต่อไป* หน้า 6

หากคุณคิดว่าคุณได้รับการให้อภัยเพราะคุณรู้สึกเสียใจในบาปที่ได้กระทำ หรือเพราะคุณได้สาบานต่อพระเจ้าว่าคุณจะไม่กระทำบาปนั้นอีก หรือไม่ก็เพราะคุณตั้งใจทรมาณตนเอง (asceticism) นั่นคือการที่คุณกำลังหลอกตัวเอง ไม่มีสิ่งใดที่จะนำคุณกลับมาสัมผัสพันธภาพกับพระเจ้าได้นอกจากจะกล่าวถึงบาปของคุณต่อพระเจ้าพระบิดา มีเพียงวิธีนี้เท่านั้น!

คุณได้รับการอภัยหลังจากที่คุณได้สารภาพบาปเพราะพระคริสต์ทรงรับการพิพากษาลงโทษสำหรับบาปของคุณที่ไม่กางเขน การสารภาพบาปเป็นสิ่งที่ปราศจากการกระทำดีของผู้ที่สารภาพ (non-meritorious) โดยคุณความดีทั้งหมดอยู่ที่พระองค์ผู้ซึ่งได้ตายแทนคุณ

พระคุณของพระเจ้ายังทรง “ชำระ” คุณจาก “การอธรรมทั้งสิ้น” คือ บาปผิดที่คุณได้กระทำแต่ไม่ได้สำนึก หมายถึงบาปที่คุณไม่รู้ว่าเป็นบาปเพราะขาดหลักคำสอนพระคัมภีร์ในจิตใจ

ถึงตอนนี้ บุตรคนเล็กพูดถูกที่บอกกับตัวเองว่า “...จะพูดกับท่านว่า ‘บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ผิดต่อสวรรค์และผิดต่อหน้าท่านด้วย’ ” นี่คือการสารภาพบาปของเขา ซึ่งพูดแค่นี้ก็พอ อย่างไรก็ตาม ในข้อต่อไปเราได้เห็นถึงการที่เขายอมให้ความรู้สึกของตนควบคุมความคิด การกระทำบาปทางด้านอารมณ์ได้ดับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และกระทำพระองค์ทรงเสียดพระทัย (เอเฟซัส 4:30; 1 เธสะโลนิกา 5:19)²⁷

“ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของท่านต่อไป ขอท่านให้ข้าพเจ้าเป็นเหมือนลูกจ้างของท่านคนหนึ่งเถิด” (ลูกา 15:19)

ถึงแม้ว่าเขาอาจไม่สมควรที่จะได้ชื่อว่าเป็นลูกก็จริง แต่การตำหนิตนเองนั้นไม่นำเขากลับสู่สัมพันธภาพกับบิดาหรือพระเจ้า ความสับสนทำให้เขาคิดเรื่องไร

27. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Isolation of Sin* (2003) หน้า 23

สาระ เขาคิดเองว่าบิดาของเขาจะไม่รับเขาเป็นลูกเพราะความผิดพลาดที่เขาได้ทำ เขาคิดว่าถ้าเขาเสนอให้บิดารับเขาในฐานะเป็นลูกจ้าง บิดาน่าจะให้ภัยเขา

ถึงแม้ว่าบิดาอาจต้องการรับเขาเป็นลูกจ้าง หรือพันธนาการเขาไว้ แต่เขาก็ยังเป็นบุตร เขาไม่สมควรที่จะเป็นลูกก็จริงอยู่ แต่การเป็นบุตรไม่ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ชายคนนี้ไม่เข้าใจในหลักการนี้เขาจึงสับสน เขาหลงคิดว่าจะต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อจะลบล้างความผิดบาป และให้บิดายอมรับเขากลับมาอีกครั้ง

บิดาไม่สนใจกับความผิดบาปของบุตรชาย บิดาไม่ได้บอกกว่า “ไอ้เด็กคนนี้ต้องได้รับบทเรียน ฉันจะให้เขาทำงานในคอกสัตว์สักหนึ่งเดือน” หรือ “จะ让他ถูพื้น เก็บขี้ม้า และทำนา เขาสมควรจะได้รับการลงโทษเพราะความสามะเลเทมาของเขา” บิดาไม่ต้องการที่จะรับเขามาเป็นคนใช้ บิดาจึงไม่สนใจข้อเสนอของบุตรชาย เช่นเดียวกัน พระเจ้าเพียงสดับฟังคำสารภาพของเราเท่านั้น และยกความผิดบาปให้เราอย่างไม่มีเงื่อนไข

การตั้งต้นใหม่สำแดงพระลักษณะของพระเจ้า

แล้วเขาก็ลุกขึ้นไปหาบิดาของตน แต่เมื่อเขายังอยู่แต่ไกล บิดาแลเห็นเขาก็มีความเมตตา จึงวิ่งออกไปกอดคอจูบเขา (ลูกา 15:20)

เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่คุณจะเห็นพระลักษณะของพระเจ้าในข้อนี้²⁸ การที่บิดาได้แลเห็นบุตรผู้หลงหายแต่ไกลเป็นภาพสอนถึงความสัพพัญญูของพระเจ้า คุณธรรมและความเมตตาของบิดาทำให้เราเห็นถึงความรักของพระเจ้า ถึงแม้ว่า

28. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากภาคผนวก E (หน้า 48) และ หนังสือ *The Trinity* (1993)

บุตรได้กลับบ้านไปและมีชีวิตธรรมดา แต่ความรักของบิดาไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งเสด็จถึงความไม่เปลี่ยนแปลง (immutability) ของพระองค์

ในอดีตกาล ความสัตย์ของพระเจ้าทรงทราบว่าคุณจะกระทำบาปมากมาย ตั้งแต่ล้านๆ ปีที่แล้วพระองค์ยังทรงทราบว่า คุณจะกล่าวถึงบาปของคุณกี่ครั้ง และในอดีตกาลความรักของพระองค์ทรงจัดเตรียมการแก้ไขปัญหาเรื่องบาปสำหรับคุณ

ความรักที่พระองค์ทรงมีต่อบุตรของพระองค์ ได้รับรองว่าเราทุกคนจะรับความเมตตาจากพระองค์เมื่อเราได้ตั้งต้นใหม่ พระเจ้าทรงให้อภัยบาปเมื่อเราตั้งต้นใหม่เพราะพระคริสต์ทรงพอพระทัยความยุติธรรมและความชอบธรรมของพระบิดาผ่านพระราชกิจบนไม้กางเขน เมื่อคุณได้กล่าวถึงบาปของคุณ ก็เท่ากับว่าพระบิดาได้วิ่งไปหาคุณและกอดคอจับคุณ นี่คือการที่พระเจ้าพระบิดาทรงมีต่อพวกเราในฐานะเป็นผู้เชื่อ

พระเจ้าพระบิดาทรงรักคุณอย่างเป็นส่วนตัว ด้วยความรักที่ไม่มีเงื่อนไขและไม่สิ้นสุด พระองค์ทรงมีท่าทีต่อคุณเช่นนี้เสมอ เพราะคุณธรรมและความเมตตาของพระองค์ไม่สิ้นสุด (บทเพลงคร่ำครวญ 3:22) พระองค์ทรงสำแดงความรักนี้อย่างไร? ไม่ใช่ด้วยการบังคับให้คุณต้องวิงวอนขอการอภัยจากพระองค์ แต่ด้วยการให้อภัยทันทีที่คุณกล่าวถึงบาปของคุณต่อพระองค์ นี่คือการที่พระเจ้าพระบิดาทรงมีต่อคุณ คุณเป็นบุตรที่รักของพระองค์

เมื่อลูกชายของผมยังเป็นเด็ก มีหลายครั้งที่ผมภูมิใจที่จะบอกคนอื่นว่า “นั่นลูกของผมเอง” แต่ก็มีบางครั้งที่เขาทำตัวแย่งซึ่งทำให้ผมอยากจะหลบหน้าไป แล้วบอกว่า “เด็กคนนั้นเป็นลูกใครเนี่ย?” แต่ไม่ว่าเขาเป็นเด็กที่ยอดเยี่ยมหรือยอดแยก็ตาม ผมยังจะดีใจทุกครั้งที่ได้เห็นเขาเข้าบ้าน และไม่ว่าเขาอาจกระทำผิดร้ายแรงมากแค่ไหน แต่สิ่งแรกที่ผมทำทุกครั้งที่เขาจะเดินเข้าประตู คือรับเขาไว้ในอ้อมกอดของผม ผมไม่เคยหยุดรักเขา

นี่ก็คือทัศนคติที่พระเจ้าพระบิดาทรงมีต่อคุณ แต่ยิ่งมากกว่านั้นหลายเท่า ความสัตย์ของพระเจ้าทรงทราบว่าคุณจะกระทำผิดบาปภายในอีก 5 นาที หรือ 5 ชั่วโมง หรือ 5 วัน แต่พระองค์ยังทรงรักคุณเสมอ! ถึงคุณจะต้องตั้งต้นใหม่ซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า แต่พระองค์ก็จะทรงโปรดคอบาปของคุณทุกครั้ง นั่นแหละคือพระคุณ!

ผลลัพธ์ของการตั้งต้นใหม่

ฝ่ายบุตรนั้นจึงกล่าวแก่บิดาว่า “บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้บาปต่อสวรรค์และต่อสายตาของท่านด้วย ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่า เป็นลูกของท่านอีกต่อไป” (ลูกา 15:21)

เขาพูดจริงที่บอกว่าเขาได้กระทำบาป แต่ขอสังเกตที่เขายังได้บอกกับบิดาอีกว่า “ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่า เป็นลูก” เขาคิดว่าเขาจะต้องกลายเป็นลูกจ้างในไร่นาจของบิดา แต่บิดาไม่ยอมรับข้อเสนอของลูกชาย

แต่บิดาสั่งผู้รับใช้ของตนว่า “จงรีบไปเอาเสื้อคลุมยาวอย่างดีที่สุดมาสวมให้เขา และเอาแหวนมาสวมนิ้วมือ กับเอารองเท้ามาสวมให้เขา จงเอาลูกวัวอันที่นำมาเลี้ยงกัน เพื่อความรื่นเริงยินดีเถิด” (ลูกา 15:22-23)

สองข้อนี้เราได้ให้เห็นถึงลักษณะของการตั้งต้นใหม่ที่ดีด้าน คือ

1. “เสื้อคลุมยาวอย่างดีที่สุด” เล็งถึงสถานะที่เห็นจากภายนอก อันเป็นผลจากการกลับมามีสัมพันธภาพกับพระเจ้า บิดาไม่ได้ให้เขาทำงานเป็นคนใช้ แต่ได้มอบเสื้อคลุมยาวอย่างดีที่สุด ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงทรัพย์สินสมบัติที่

พระเจ้าทรงมอบให้แก่เราในการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ เพื่อที่จะเติบโตขึ้นให้เป็นผู้เชื่อที่ชอบธรรมในพระสภากลับส่วนตัว²⁹

2. แหวนที่บิดาให้บุตรนั้น คือ แหวนที่ใช้ประทับตราของตระกูล (ภาษาอังกฤษเรียกแหวนนี้ว่า signet ring) ในสมัยก่อนแหวนนี้ใช้แทนลายเซ็น และเป็นสิ่งที่รับรองว่าผู้สวมใส่เป็นสมาชิกของตระกูลนั้นจริง เมื่อบุตรได้กลับมา มีความสัมพันธ์กับบิดาอีกครั้ง บิดาจึงมอบแหวนนี้ให้ ซึ่งลูกสามารถใช้ในการเรียกทรัพย์สินอันอยู่ในชื่อของบิดา (ปัจจุบันอาจเปรียบได้กับการมีสิทธิ์ถอนเงินจากบัญชีธนาคารในชื่อของบิดา) หากเปรียบกับผู้เชื่อที่ตั้งต้นใหม่ นั่นได้เล็งถึงการที่เราได้รับฤทธิ์เดชจากพระเจ้า และมีสิทธิ์ที่จะประยุกต์ใช้ทรัพย์สินฝ่ายวิญญาณทั้งหมดที่พระองค์ทรงมอบให้แก่เรา
3. “รองเท้า” หมายถึง การรับใช้พระเจ้า (เอเฟซัส 6:15) การตั้งต้นใหม่ทำให้คุณสามารถ “ดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ” (กาลาเทีย 5:16) และคุณยังได้รับเกียรติและสิทธิพิเศษ สมควรที่จะรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้อีกครั้งหนึ่ง (โคโลสี 1:10) การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำให้ผู้เชื่อผลิตความดีฝ่ายวิญญาณ (divine good) ขอบ่าสนใจผู้เชื่อซึ่งชอบเน้นการกระทำดีจากฝ่ายเนื้อหนังและตามกฎศาสนา ซึ่งอาจบอกคุณว่า “นกที่มีปีกเคยหักก็จะบินสูงเท่าเดิมไม่ได้อีกต่อไป” คุณสามารถบินได้อีก และสูงกว่าเดิมเพราะคุณกลับมามีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า และมีโอกาสที่จะเติบโตขึ้นและก้าวหน้าในชีวิตคริสเตียน (ฟิลิปปี 3:13-14)

29. ชอบธรรมโดยผ่านประสบการณ์ส่วนตัว (experiential righteousness) คือการที่ผู้เชื่อได้โตขึ้นฝ่ายวิญญาณ เพื่อเขาจะได้ดำเนินตามพระบัญญัติต่างๆ ของพระเจ้า (2 เปโตร 3:18) ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *การทรงนำจากพระเจ้า* (แปลและพิมพ์ปี 2003) และ *การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ* (2003)

4. สุดท้าย “ลูกวัวอ้วนพี” เล็งถึงการมีสามัคคีในพระคำ (fellowship in the Word) คือการรับประทานอาหารฝ่ายวิญญาณ ซึ่งจะช่วยให้คุณโตขึ้นในความชอบธรรมของพระเจ้า

เพราะว่าลูกของเราคนนี้ตายแล้ว แต่กลับเป็นอีก หายไปแล้ว [ὄπιόντων οὐκ ἔστιν] แต่ได้พบกันอีก เขาทั้งหลายต่างก็เริ่มมีความรื่นเริงยินดี (ลูกา 15:24)

พระคัมภีร์พูดถึงความตาย 7 รูปแบบ³⁰ ในข้อนี้ “ความตาย” หมายถึง การดำเนินอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง คือ การอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า (temporal death) อย่างที่มีการอธิบายใน โรม 8:6, 13; เอเฟซัส 5:14; 1 ทิโมธี 5:6) การ “กลับเป็นอีก” หมายถึงบุตรผู้หลงหายได้กลับเข้าสู่วงกลมข้างล่าง มีความสัมพันธ์กับบิดาอีกครั้งหนึ่ง คำว่า “หาย” แปลจากคำกรีกว่า *οὐκ ἔστιν* ซึ่งหมายถึง “เสียหาย” หรือ “พินาศ” ในข้อนี้เล็งถึงการดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังตลอดเวลาที่เขาอยู่ห่างจากบิดา เขาไม่ต้องการที่จะดำเนินชีวิตคริสเตียน แต่หลังจากที่เขาได้ตั้งต้นใหม่ เขาได้กลับมายังบ้านของบิดา และสามารถดำเนินชีวิตคริสเตียน คือ ชีวิตฝ่ายวิญญาณอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อผู้เชื่อได้กลับมามีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าและก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณผ่านการศึกษาพระคำของพระองค์ เขาจะได้พบกับพระพรอันมากมายที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่เขา การที่มี “ความรื่นเริงยินดี” หมายถึงความสงบสุขภายในจิตใจ ความปิติยินดี และความมั่นคงที่มีในผู้เชื่อทุกคนซึ่งดำเนินอยู่ในชีวิตคริสเตียนและได้ประโยชน์จากพระคุณของพระเจ้า

30. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากภาคผนวก F (หน้า 57) และหนังสือ *Dying Grace* (1977)

ผู้เชื่อที่เคร่งกฏศาสนา (The legalistic believer)

ฝ่ายบุตรคนใหญ่ที่กำลังอยู่ที่ทุ่งนา เมื่อเขากลับมาใกล้บ้าน แล้วก็ได้อินเสียงมโหรีและเต้นรำ เขาจึงเรียกผู้รับใช้คนหนึ่ง มาถามว่า เขาทำอะไรกัน ผู้รับใช้จึงตอบเขาว่า “น้องของท่าน กลับมาแล้ว และบิดาได้ให้ฆ่าลูกวัวอ้วนพี เพราะได้ลูก กลับมาโดยสวัสดิภาพ” ฝ่ายพี่ชายก็โกรธไม่ยอมเข้าไป บิดา จึงออกมาชักชวนเขา (ลูกา 15:25-28)

พี่ชายคนโตน่าจะยินดีที่เห็นน้องชายกลับบ้าน เขาน่าจะวิ่งไปกอดน้องชาย และบอกว่า “ยินดีต้อนรับน้องชาย พี่ดีใจมากที่น้องได้กลับมา” แต่เขาไม่ได้ทำ อย่างนั้น

คราวนี้เป็นคราวของพี่ชายที่จะ “ไปเมืองไกล” คือเป็นเขาแล้วที่อยู่นอก สัมพันธภาพกับพระเจ้า เขาได้อิถนาและโกรธเพราะบิดาได้ปฏิบัติต่อน้องชาย ด้วยพระคุณ เขาไม่ยอมพูดกับน้องชาย เขาไม่กลับเข้าไปในบ้านและร่วมฉลองที่ น้องชายได้กลับมา เพราะฉะนั้นฝ่ายบิดาก็ออกมาแล้วขอให้เขากลับเข้าไปข้างใน แต่ก็ไม่สำเร็จ

บิดามีสิทธิ์ที่จะปฏิบัติต่อบุตรแต่ละคนตามที่ตนเห็นว่าดีที่สุด ขอคุณอย่าขุ่นเคืองที่เห็นคริสเตียนคนอื่นได้รับพระคุณจากพระเจ้า พระเจ้าทรงปรารถนาให้คุณ ปฏิบัติต่อผู้เชื่อคนอื่นด้วยความเมตตากรุณา คุณควรมีทัศนคติในจิตใจซึ่งพระเยซู คริสต์ทรงสำแดงแก่ผู้อื่น

จงอ่อนน้อมถ่อมตนซึ่งกันและกัน และถ้าแม้ว่าผู้ใดมีเรื่องราวต่อกันก็จงยกโทษให้กันและกัน พระคริสต์ได้ทรงโปรดยกโทษให้ท่านฉันทิ ท่านจงกระทำอย่างนั้นเหมือนกัน (โคโลสี 3:13)

จงอย่าลืมนึกว่าสักวันหนึ่งคุณคงจะอยู่ในสถานการณ์เดียวกันกับเขา เวลาที่คุณต้องการเห็นผู้อื่นสะท้อนพระคุณพระเจ้า และปฏิบัติต่อคุณด้วยความรักความเมตตาเช่นกัน

แต่เขาบอกบิดาว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าได้ปรนนิบัติท่านก็ปีมาแล้ว และมีได้ละเมิดคำบัญชาของท่านสักข้อหนึ่งเลย แม้แต่เพียงลูกแพะสักตัวหนึ่งท่านก็ยังไม่เคยให้ข้าพเจ้า เพื่อจะเลี้ยงกันเป็นที่รื่นเริงยินดีกับเพื่อนฝูงของข้าพเจ้า (ลูกา 15:29)

ลูกคนโตกำลังบ่นและต่อว่าบิดา “นานหลายปีที่ผมได้สตัชซื้อต่อฟอ แต่พอไม่เคยจัดงานเลี้ยงให้ผมเลย” บิดาเขาคงเคยจัดงานเลี้ยงให้เขา แต่ด้วยความอิจฉาริษยาที่เขามีต่อน้องจึงทำให้เขาลืมไป บาปทางความคิดประการหนึ่ง คือ ความอิจฉาได้นำไปสู่บาปทางด้านความคิดอีกประการหนึ่ง ได้แก่ความโกรธ ต่อด้วยบาปทางคำพูด เช่น การพิพากษาและการใส่ร้ายทั้งบิดาและน้องชาย

แต่เมื่อลูกคนนี้ของท่าน ผู้ได้ผลบุญสิ่งเลี้ยงชีพของท่านโดยคบหญิงโสเภณีมาแล้ว ท่านยังได้ฆ่าลูกวัวอ้วนพีเลี้ยงเขา” (ลูกา 15:30)

พี่ชายรู้ได้อย่างไรว่าน้องชายได้ผลบุญมรดกส่วนของตนด้วยการจ้างโสเภณี? เขาไม่มีทางรู้! ในข้อที่ผ่านมาระหว่างเราได้เห็นว่า น้องชาย “ได้ผลบุญทรัพย์ของตนที่นั่น ด้วยการใช้ชีวิตสุรุ่ยสุร่าย” ซึ่งมีความหมายกว้าง พี่ชายได้แต่เอาเองว่าน้องเสียเงินไปกับโสเภณี เพราะไม่มีการพูดถึงอย่างเจาะจงว่าน้องชายผลาญเงินทองของเขาด้วยวิธีไหน

มิหนำซ้ำ ไม่ใช่เป็นเรื่องของพี่ชายเลย พี่ชายเป็นตัวอย่างที่ทำให้เราเห็นว่า เมื่อผู้เชื่ออยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้า ก็จะทำให้เราเห็นนิสัยที่แท้จริงของเขา พี่ชายได้เคร่งกฏศาสนา ถือว่าตนเองชอบธรรมเพราะการกระทำ และกำลังก้าว

ถ่ายเรื่องส่วนตัวของคนอื่น³¹ ไม่ว่าน้องชายจะกระทำผิดบาปอย่างไร บิดาก็ได้ให้อภัยบาปเหล่านั้นแล้ว หลักการในที่นี้คือ เราไม่มีสิทธิ์ที่จะกล่าวโทษผู้เชื่อคนอื่นสำหรับบาปที่พระเจ้าทรงโปรดยกให้เรียบร้อยแล้ว

ผู้เชื่อที่เคร่งกฏศาสนาได้พิพากษาผู้อื่นตามมาตรฐานของตน ซึ่งเป็นการเปรียบด้วยความดีและศีลธรรมของมนุษย์ และจะถูกยกคนที่ไม่ได้กระทำตามมาตรฐานนั้น ในคริสตจักรท้องถิ่นเองก็ไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะเห็นสมาชิกทั้งโบสถ์พิพากษา ตูถูก และลงโทษสมาชิกคนๆหนึ่ง เพราะเขาได้กระทำบางสิ่งที่ไม่ผิดกับมาตรฐานหรือกฎของคริสตจักร แต่ไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะกระทำสิ่งเหล่านี้กับผู้เชื่อในพระคริสต์

การพิพากษา หรือ การกล่าวโทษผู้อื่นทำให้คุณอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า และคุณก็จะถูกติสสอนเพราะบาปนั้น³² คุณลักษณะหนึ่งของชีวิตคริสเตียนที่น่าขบถคือ ความสามารถที่จะปฏิเสธการทดลองที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับชีวิตของคนอื่น และไม่ถือว่าเป็นเรื่องของคุณเมื่อเห็นผู้เชื่อคนอื่นกระทำบาป เพราะเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงจัดการกับคนนั้นโดยพระองค์เอง ถ้าคุณคิดว่าคุณต้องช่วยพระเจ้าลงโทษคนอื่น นั่นหมายความว่ากำลังนำตัวเองไปอยู่ตรงกลางระหว่างไม้เรียวของพระเจ้าและคนนั้น คุณเองที่จะต้องโดน! ถ้าคุณไม่อยากจะถูกรบกวนเพราะการที่คุณกล่าวโทษและนินทาคนอื่น คุณจงดำเนินชีวิตของคุณอย่างอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า

ผลลัพธ์ของการเคร่งกฏศาสนา

คราวนี้บิดาจะตอบบุตรคนโต ผู้ “หลงหาย” เพราะการเคร่งกฏศาสนาอย่างไรดี?

31. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Isolation of Sin*, หน้า 16-17

32. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Reversionism*, หน้า 88

บิดาจึงตอบเขาว่า “ลูกเอ๋ย เจ้าอยู่กับเราเสมอ และสิ่งของทั้งหมดของเราก็เป็นของเจ้า” (ลูกา 15:31)

พี่ชายมีทุกสิ่งที่เขาต้องการ และมีสิทธิ์ที่จะใช้ทรัพย์สมบัติของบิดาในการดำรงชีวิต และในการประกอบอาชีพ เรื่องนี้ไม่ได้บอกเราว่าพี่ชายได้ยอมรับพระคุณจากบิดา และได้คืนความสัมพันธ์กับบิดาอีกครั้งหรือไม่ แต่คุณเอง ถ้าคุณปรารถนาที่จะใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะปฏิบัติชีวิตคริสเตียนตามแผนการของพระเจ้า คุณจำต้องยอมรับพระคุณของพระเจ้าผ่านการใช่วิธีการตั้งต้นใหม่

“แต่สมควรที่เราจะรีบเร่งและยินดี เพราะน้องของเจ้าคนนี้ได้ตายแล้ว แต่กลับเป็นขึ้นอีก หายไปแล้วแต่เราได้พบกันอีก” (ลูกา 15:32)

ทุกครั้งที่คุณบาป คุณก็ “ตาย” คือ ตายฝ่ายวิญญาณชั่วคราว (temporal death) เพราะการอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ทุกครั้งที่คุณได้สารภาพบาปของคุณ คุณได้กลับเข้าสู่วงกลมข้างล่างพร้อมกับทรัพยากรฝ่ายวิญญาณซึ่งพระเจ้าทรงโปรดจัดเตรียมให้แก่คุณ เพราะฉะนั้น ทรายใดที่คุณยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ คุณจำต้องกล่าวถึงบาปของคุณต่อพระบิดาทุกครั้งที่คุณได้กระทำบาป ถ้าคุณไม่ได้ทำเช่นนั้นคุณไม่ได้รับฤทธิ์เดชจากพระเจ้า และชีวิตของคุณไร้ประโยชน์ ทุกความดีที่คุณกระทำจะถูกนับว่าเป็นความดีจากฝ่ายเนื้อหนัง (human good) และพระเจ้าไม่นับว่าเป็นผลฝ่ายวิญญาณ มีแต่การนำข้อ 1 ขอรหัส 1:9 มาประยุกต์ใช้เท่านั้นที่จะชำระคุณให้พ้นจากบาป และนำคุณกลับมาซึ่งตำแหน่งที่คุณจะดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณและสามารถรับใช้พระเจ้าได้

อย่างที่เรารู้ได้ในอุปมาบุตรผู้หลงหาย เราสามารถจำแนกผู้เชื่อได้ 2 ประเภท ได้แก่ ผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ (spiritual) และผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง (carnal) ส่วนผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังนั้นยังสามารถแบ่งได้

อีก 2 ประเภท ผู้เชื่ออาจจะเป็นเช่นบุตรคนเล็กที่เสื่อมในทางไร้ศีลธรรม หรือ อาจจะเป็นเช่นพี่ชายที่เสื่อมในทางมีศีลธรรมเพราะการเคร่งศาสนา ไม่ว่าผู้เชื่อ จะเลือกทางไหน หรือจะช้อนบาปไว้จากมนุษย์อย่างไร แต่พระเจ้าไม่พอพระทัย และจำต้องตัดสัมพันธ์กับผู้เชื่อที่กระทำบาป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคุณเป็นบุตร ของพระองค์อย่างถาวร ถึงแม้ว่าคุณอาจจะกระทำผิดร้ายแรงเพียงใด แต่จะไม่มี วันที่พระองค์จะระงับความรักที่พระองค์ทรงมีต่อคุณ พระองค์ทรงจัดเตรียม วิธีการตั้งต้นใหม่ เพื่อที่คุณจะสามารถกลับมีสัมพันธ์ภาพกับพระองค์ และสามารถดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม การที่จะกล่าวถึงบาปของคุณต่อพระบิดาเป็นสิ่งที่คุณจะต้องตัดสินใจทำเอง เหมือนที่บุตรคนเล็กได้ ตัดสินใจ ตราบใดที่คุณยังมีชีวิตอยู่บนโลก ก็ยังไม่สายเกินไปที่คุณจะตั้งต้นใหม่ แล้วก้าวต่อไป!

ภาพผนวก A

หลักคำสอนการตั้งต้นใหม่

The Doctrine of Rebound

1. การตั้งต้นใหม่ (rebound) คือ วิธีการซึ่งพระเจ้าทรงโปรดจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังอยู่ ให้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผ่านการกล่าวถึงบาปต่อพระบิดา นี่เป็นวิธีเดียวที่จะนำผู้เชื่อกลับมามีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าและก้าวต่อไปในชีวิตฝ่ายวิญญาณอีกครั้งหลังจากได้กระทำบาป (สุภาษิต 1:23; เอเฟซัส 5:14 เปรียบกับ 5:18)
2. การตั้งต้นใหม่ตั้งอยู่บนการตายของพระเยซูคริสต์ที่ไม่กางเขน ที่พระองค์ทรงรับการพิพากษาลงโทษสำหรับบาปทุกประการของเรา (2 โครินธ์ 5:21; 1 เปโตร 2:24; 1 ยอห์น 1:7)
3. ผู้เชื่อมีความสัมพันธ์นิรันดร์กับพระเจ้าเพราะการที่เขาได้อยู่ “ในพระคริสต์” (วงกลมข้างบน) (โรม 8:1) และสามารถรักษาสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าในเวลาที่เขายังมีชีวิตอยู่บนโลก (วงกลมข้างล่าง) ผ่านการตั้งต้นใหม่ (เยเรมีย์ 3:13)
4. ผู้เชื่อได้กระทำบาปหลังจากที่ได้รับ ความรอด แต่การกระทำบาปนั้นได้ทำให้ผู้กระทำดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง ไม่ใช่เสียความรอดไป (โรม 8:38-39; 1 โครินธ์ 3:1-3; 1 ยอห์น 1:8, 10)
5. ขั้นตอนของวิธีการตั้งต้นใหม่ กล่าวถึงบาปนั้นต่อพระบิดา (1 ยอห์น 1:9); แยกตัวจากบาปที่เคยกระทำ (ฮีบรู 12:15); ลืมบาปนั้น (ฟิลิปปี 3:13-14) แล้วก้าวต่อไป
6. การไม่ยอมตั้งต้นใหม่จะนำการตีสอนที่หนักกว่าเดิมมายังผู้เชื่อ (1 โครินธ์ 11:31); ฮีบรู 12:6)

7. การเคร่งกฏศาสนา (legalism) เป็นอุปสรรคต่อการตั้งต้นใหม่ เพราะการเคร่งกฏศาสนาเน้นการประพฤติ และทำให้ผู้เชื่อติดตามบอดต่อพระคุณของพระเจ้า (ลูกา 15:11-32)
8. ความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งต้นใหม่ และการสะท้อนพระคุณแก่ผู้อื่น
 - 8.1 การแนะนำให้ผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณอยู่ใต้อำนาจการตั้งต้นใหม่ *อาจ* ทำให้เขากลับคืนดีกับพระเจ้า (กาลาเทีย 6:1)
 - 8.2 เราควรที่จะสะท้อนนโยบายพระคุณของพระเจ้าต่อผู้อื่น (มัทธิว 18:23-35)
 - 8.3 ผู้เชื่อรับคำบัญชาให้สะท้อนพระคุณของพระเจ้าแก่ผู้อื่น (grace orientation)
 - 8.4 การแนะนำผู้เชื่ออื่นให้พ้นจากความผิด สามารถช่วยเขาออกจากบาปซึ่งนำไปสู่ความตายได้ (ยากอบ 5:19-20)
9. คำอื่นๆที่พระคัมภีร์ใช้เมื่อกล่าวถึงวิธีการตั้งต้นใหม่
 - 9.1 สารภาพ (confess) (1 ยอห์น 1:9)
 - 9.2 พิจารณาตัวเอง (judge self) (1 โครินธ์ 11:31)
 - 9.3 ถวายตัวแด่พระเจ้า (yield) (โรม 6:13; 12:1)
 - 9.4 ทิ้งของหนัก (lay aside every weight) (ฮีบรู 12:1)
 - 9.5 ยำเกรงนอบน้อมต่อพระบิดา (be in subjection to the Father) (ฮีบรู 12:9)
 - 9.6 ยกมือที่อ่อนแรงขึ้น (lift up the hands that hang down) (ฮีบรู 12:12)
 - 9.7 กระทำหนทางให้ตรงไป (make straight the paths) (มัทธิว 3:3; ฮีบรู 12:13)
 - 9.8 เป็นขึ้นมาจากความตาย (arise from the dead) (เอเฟซัส 5:14)
 - 9.9 ทิ้งมนุษย์เก่า (put off the old man) (เอเฟซัส 4:22)
 - 9.10 ขอมรับความชั่วช้าของเจ้า (acknowledge thine iniquity) (เยเรมีย์ 3:13)
10. การตั้งต้นใหม่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่ผู้เชื่อในสมัยพระคัมภีร์เดิม เช่นกัน (สดุดี 32:5; 38:18; 51:3-4; สุภาษิต 28:13)

ภาคผนวก B

หลักคำสอนของความมั่นคงนิรันดร์

(The Doctrine of Eternal Security)

ผู้เชื่อในพระคริสต์ได้ความมั่นคงนิรันดร์ (ความรอดนิรันดร์) ซึ่งพระเจ้าทรงรับรองด้วยวิธีการต่อไปนี้

1. โดยตำแหน่ง ผู้เชื่อทุกคนได้เข้าส่วนในพระเยซูคริสต์ (โรม 8:1; เอเฟซัส 1:3-6; ยูดาบทที่ 1)
2. โดยตรรกะแห่งพระสัญญาของพระเจ้า ถ้าพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับเราในขณะที่เราเป็นศัตรูของพระองค์ เราสามารถมั่นใจได้ว่าพระองค์จะทำ สิ่งที่ยิ่งกว่านั้นอีก” เมื่อเราได้กลายเป็นบุตรของพระองค์แล้ว (โรม 5:9-10, 15, 17, 20; 8:32)
3. การใช้อวัยวะของมนุษย์เพื่อแสดงถึงพระลักษณะของพระเจ้า (anthropomorphic approach) ยกตัวอย่างเช่น “ผู้เชื่ออยู่ในพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของเจ้าตลอดนิรันดร์” (สดุดี 37:24; ยอห์น 10:28)
4. พระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง ถึงแม้ว่าเราเองอาจเลิกเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระองค์ยังทรงสถิตย์ชื่อเพราะพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลง (2 ทิโมธี 2:12-13)
5. เราเป็นบุตรของพระองค์ เราได้บังเกิดใหม่ในพระราชวงศ์ของพระเจ้า และไม่มีวันที่พระองค์จะทรงทอดทิ้งเรา (ยอห์น 1:12; กาลาเทีย 3:26)
6. เราเข้าส่วนในพระกายของพระเยซูคริสต์ ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นศิระษะของพระกาย พระองค์ไม่สามารถตรัสแก่ผู้เชื่อว่าเป็นการเขา (1 โครินธ์ 12:21; โคลโลสี 1:18)
7. *ไวยากรณ์ภาษากรีก* ในพระธรรมกิจการ 16:31 คำว่า *πιστευω* (*พิส-ติว-โอ* แปลว่า “เชื่อ”) เป็นคำสิ่งซึ่งเขียนด้วยรูปแบบ aorist tense ซึ่งหมายถึงการที่เชื่อนั้นเป็นเหตุการณ์เดียว (ครั้งเดียว) และเกิดผลถาวร ส่วนคำว่า *σωζω* (*โซ-โซ*

แปลว่า “รอด”) เขียนด้วยรูปแบบสมบูรณ์กาล (perfect tense) ซึ่งหมายถึง ผู้ที่
 ได้รับความรอดเรียบร้อยแล้ว และความรอดนั้นจะยังคงอยู่ตลอดไป

8. *เราเป็นผู้รับมรดก* เรามีมรดกซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า และไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ซึ่งรอ
 คอยเราอยู่บนสวรรค์ (เอเฟซัส 1:11; 1 เปโตร 1:4-5)
9. *พระเจ้าทรงดำรงอยู่สูงสุด* พระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่สูงสุดทรงประสงค์ที่จะเก็บ
 เราไว้เป็นของพระองค์ (2 เปโตร 3:9; ยูดา 24)
10. พันธกิจการประทับตราของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงประทับตราที่
 ชื่อของเราในหนังสือแห่งชีวิต ซึ่งรับรองว่าชื่อของเราจะไม่มีการถูกลบออก
 จากหนังสือแห่งชีวิตนั้น (2 โครินธ์ 1:22; เอเฟซัส 1:13; 4:30; 2 ทิโมธี 2:19;
 เปรียบเทียบกับ วิวรรณ์ 20:13, 15)

ภาคผนวก C

หลักคำสอนแห่งการ “กลับใจเสียใหม่”

The Doctrine of Repentance

1. เป็นสิ่งสำคัญที่จะเข้าใจถึงความหมาย และการใช้คำว่า **μετάνοια** (*เมคัม*)
 พระคัมภีร์ได้บันทึกว่าพระเจ้าทรง “เปลี่ยนความคิด” หรือ “ทรงกลับ
 พระทัย” (repent) ปฐมกาล 6:6; อพยพ 32:14; ผู้วินิจฉัย 2:18; 1 ซามูเอล
 15:35; สดุดี 90:13; เชมีย์ 15:6; 42:10; อาโมส 7:3, 6
2. เนื่องจากพระเจ้าทรงไม่เปลี่ยนแปลง การใช้คำเหล่านี้เป็นภาษาภาพที่
 พระเจ้าทรงใช้ในพระคัมภีร์เพื่อให้มนุษย์เข้าใจถึงพระลักษณะและพระ
 ประสงค์ของพระองค์ (ในทางศาสนศาสตร์เรียกว่า anthropopathisms)
 ส่วนคำว่า “ทรงกลับพระทัย” ได้อธิบายถึงพระลักษณะและพระ
 ประสงค์เกี่ยวกับการตีสอนและการทรงพิพากษาลงโทษของพระองค์
3. คำกริยากรีกคำว่า μετανοέω (*เม็ททะ โน-เอ โอ*) พระคัมภีร์ฉบับ
 ภาษาไทยมักจะแปลว่า “กลับใจเสียใหม่” (ฉบับภาษาอังกฤษนิยมใช้คำ
 ว่า repent) คำนี้มีความหมายตรงตามตัวอักษรว่า “เปลี่ยนความคิด” และ
 ไม่เล็งถึงอารมณ์หรือความรู้สึกแต่อย่างใด
4. ทั้ง *เมคัม* และ *เม็ททะ โน-เอ โอ* เป็นคำกริยากรรม (transitive verb) ซึ่ง
 ต้องมีทั้งประธาน และ กรรม นั้นหมายความว่า ประธานจะต้องเปลี่ยน
 ความคิดเกี่ยวกับกรรม
5. การใช้คำว่า *เม็ททะ โน-เอ โอ* มีบางกรณีที่พระบิดาทรงเป็นกรรมใน
 เรื่องการเปลี่ยนความคิด ด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ก่อตั้งแผนการของ
 พระเจ้าสำหรับมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ในบริบทความรอด ผู้ที่ไม่เชื่อเป็น
 ประธาน และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นกรรม (มัทธิว 12:41; มาระโก 1:15;
 ลูกา 13:3, 5; 15:7, 10; 16:3-31; กิจการ 17:30; 20:21; 26:20; ฮีบรู 12:17;

- 2 เปโตร 3:9) ขอสังเกตว่าผู้ที่ไม่เชื่อนั้นจะไม่ต้องเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับบาปที่เขากระทำอยู่ แต่เปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
6. การ “เปลี่ยนความคิด” ซึ่งนำไปยังความรอด คือการเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อพระเยซูคริสต์ ซึ่งต้องมีก่อนที่จะได้รับความรอด
- 6.1 ผู้ที่ไม่เชื่อไม่สามารถเข้าใจข้อมูลฝ่ายวิญญาณ (spiritual information) เพราะไม่มีวิญญาณของมนุษย์ (1 โครินธ์ 2:14) ดังนั้น ในเวลาที่ผู้เชื่อได้ฟังพระกิตติคุณ พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงทรงกระทำหน้าที่เป็นวิญญาณมนุษย์แทนเพื่อเขาจะสามารถเข้าใจในพระกิตติคุณนั้น (ยอห์น 16:8-11; 2 ทิโมธี 2:25)
- 6.2 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำให้ผู้ที่ไม่เชื่อเข้าใจถึงเรื่องพระกิตติคุณในทางวิชาการ (ความรู้ประเภทนี้พระคัมภีร์เรียกว่า *γυνωσκειν โน-ซิส*) ถ้าคนนั้นได้เชื่อในข้อมูลนั้น ก็กลายเป็นความรู้ที่มีประโยชน์ทางด้านฝ่ายวิญญาณ (ซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่า *ἐπιγυνωσκειν เอ็พ-พิ-โนซิส*)³³
7. คำกริยาว่า *μετάνοια* ยังปรากฏในพระคัมภีร์เมื่อพูดถึงผู้เชื่อซึ่งต้องเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับหลักคำสอนพระคัมภีร์³⁴ (2 โครินธ์ 12:21;

33. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Reversionism*, หน้า 3-7; *การเป็นพยาน* (แปลและพิมพ์ปี 2004), หน้า 21-23

34. *การถอยหลังฝ่ายวิญญาณ* (reversionism) คือ สถานะฝ่ายวิญญาณซึ่งผู้เชื่อได้เลือกเมื่อเขาหันไปจากแผนการ น้ำพระทัย และพระประสงค์ที่พระเจ้ามีต่อชีวิตของเขา แล้วกลับไปเชื่ออย่างที่เคยเชื่อ คิดอย่างที่เขาเคยคิด และประพฤติอย่างที่เคยทำ ผู้เชื่อที่

- วิวรณ์ 2:5, 16, 22; 3:19)
8. คำกริยากรีกว่า *μεταμέλομαι* (*เมทะเมโลมัย*)³⁵ มักจะถูกแปลว่า กลับใจ (repent) ซึ่งเป็นการแปลที่ผิดเช่นกัน ในความหมายที่แท้จริงของคำกริยานี้ถึงถึงอารมณ์และความรู้สึก คือ “เสียใจ” (regret) หรือ “รู้สึกน่าเสียดายสำหรับสิ่งที่ได้กระทำ”
9. ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ มีการใช้คำว่า *μετάνοια* ดังนี้ คือ
- 9.1 รู้สึกน่าเสียดายกับการกระทำที่เคยทำ (มัทธิว 21:29)
- 9.2 การที่ยูดาสะอิสคาริโอทรู้สึกเสียใจ (มัทธิว 27:3) ความรู้สึกเสียใจนั้นเกิดขึ้นเพราะอารมณ์ของเขาได้กบฏต่อความคิด (emotional revolt of the soul) ความเสียใจ หรือเสียดาย ไม่ได้เกี่ยวกับชีวิตฝ่ายวิญญาณ และไม่สามารถเกิดผลฝ่ายวิญญาณได้
- 9.3 พระเจ้าไม่ทรงเสียดายในการที่พระองค์ทรงจัดเตรียมหนทางแห่งความรอด และของประทานฝ่ายวิญญาณแก่ผู้เชื่อ (โรม 11:29)
- 9.4 พระบิดาไม่ทรงเสียดายในการที่พระองค์ทรงตั้งพระคริสต์ให้เป็นพระมหาปุโรหิต (ฮีบรู 7:21)
10. คำนามว่า *μετάνοια* (*เมทะ-นอย-ยา*) ซึ่งหมายถึง “การเปลี่ยนความคิด” ถูกนำมาใช้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ใน กิจการ 20:21; โรม 2:4; 2 โครินธ์ 7:9-10; ฮีบรู 6:1, 6; 2 เปโตร 3:9)

ถอยหลังฝ่ายวิญญาณไม่เสียความรอดไป แต่อยู่ภายใต้อิทธิพลของธรรมชาติบาปและระบบโลกของซาตาน (1 ทิโมธี 4:1)

35. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Rebound Revisited* (1995)

ภาคผนวก D

หลักคำสอนเรื่องการติสอนจากพระเจ้า

The Doctrine of Divine Discipline

1. การติสอนจากพระเจ้า (divine discipline) เป็นการลงโทษที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อผู้เชื่อเท่านั้น (ฮีบรู 12:5) ส่วนผู้ที่ไม่เชื่อ บทลงโทษจากพระเจ้าเรียกว่า การพิพากษาลงโทษ (divine judgment) ทั้งในเวลาที่เขาอยู่บนโลกและในวันนั้น (ยอห์น 3:18)
2. พระบิดาทรงสมบรูณ์แบบทุกประการ เพราะฉะนั้น การติสอนจากพระองค์ทรงสมบรูณ์แบบทุกประการ การตัดสินใจในการติสอนเป็นสิทธิ์ของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่สูงสุด
3. การติสอนจากเจ้ามีพื้นฐานบนความรักที่พระองค์ทรงมีต่อผู้เชื่อ (ฮีบรู 12:6; วิวรณ์ 3:19)
4. ไม่ว่าการติสอนจากพระเจ้านั้นจะหนักแค่ไหน ผู้เชื่อจะไม่มีวันเสียความรอดของเขาไป (กาลาเทีย 3:26; 2 ทิโมธี 2:12-13)
5. การติสอนอาจถูกยกเลิก หรือไม่ก็ลดน้อยลง เมื่อผู้เชื่อได้ตั้งต้นใหม่ (1 โครินธ์ 11:31)
 - 5.1 ขั้นตอนในการรับการติสอนจากพระเจ้า
 - 5.1.1 การติสอนประเภทเดือน (ยากอบ 5:9; วิวรณ์ 3:20)
 - 5.1.2 การติสอนที่หนัก (สดุดี 38:1-14)
 - 5.1.3 การติสอนถึงความตาย (1 ยอห์น 5:16) การที่ผู้เชื่อไม่ยอมยุติการถอยหลังฝ่ายวิญญาณจะนำไปยังความตายในที่สุด (วิวรณ์ 3:16)

- 5.2 ผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณได้นำการติสอนจากพระเจ้ามาถึงตนเพราะตัดสินใจผิด (สดุดี 7:14-16) การติสอนเกิดจากการที่เขาเลือกที่จะกบฏต่อพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน การเลือกที่จะตั้งต้นใหม่และกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์จะยุติการติสอนในขั้นสุดท้าย
6. การติสอนจากพระเจ้าเกี่ยวข้องกับหลักการพระคุณซึ่งทำให้การแสวงสาปกลายเป็นพระพรหลังจากผู้เชื่อได้ตั้งต้นใหม่แล้ว หลังจากการสารภาพบาปหากเขายังได้รับการติสอน การติสอนนั้นจะเป็นพระพรสำหรับเขา (โยบ 5:17-18; 2 โครินธ์ 12:9-10)
7. การติสอนจากเจ้ามีไว้เฉพาะในเวลาและผู้เชื่อยังมีชีวิตอยู่บนโลก หลังจากความตายแล้วไม่มีการติสอนใดๆเกิดแก่ผู้เชื่อ (วิวรณ์ 21:4)
8. การติสอนสามอย่างซ้อนกัน (triple compound discipline) เป็นการรวมกันระหว่างความทุกข์โศกที่ตนเป็นคนก่อ (self-induced misery) กับการติสอนจากพระเจ้า
 - 8.1 ผู้เชื่อจะถูกการติสอนจากพระเจ้าเพราะบาปทางความคิด
 - 8.2 ผู้เชื่อได้รับการติสอนเพราะบาปทางคำพูด ซึ่งได้ก่อมาจากบาปทางความคิด (มัทธิว 7:1)
 - 8.3 ผู้ที่ใส่ร้าย นินทา หรือคิดสินผู้อื่นจะต้องรับการติสอนแทนผู้ที่กระทำบาปนั้น หรือส่วนหนึ่งของการติสอนที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ (มัทธิว 7:2)
 - 8.4 เพราะฉะนั้น ผู้เชื่อไม่ควรถือตนเป็นผู้พิพากษาแทนพระเจ้า

ภาคผนวก E

หลักคำสอนเรื่องพระลักษณะของพระเจ้า

The Doctrine of Divine Essence

1. หลักการ

- 1.1. พระเจ้าทรงเป็นหนึ่ง โดยพระลักษณะของพระองค์ ความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า (the oneness of God) หรือ พระสิริของพระเจ้า (the glory of God) เล็งถึงพระลักษณะของพระองค์ (ยอห์น 10:30)
- 1.2. ตริเอกานุภาพทรงเป็นอันหนึ่งอันเดียวโดยพระลักษณะ แต่ประกอบด้วยสามบุคคล
- 1.3. ทุกพระลักษณะของพระเจ้าทรงดำรงอยู่เสมอ มีพระลักษณะบางสิ่งซึ่งไม่ทรงปรากฏแก่ทูตสวรรค์หรือมนุษย์ แต่ได้รับการเปิดเผยผ่านพระคำของพระองค์

2. ตัวอย่างของการทรงปรากฏของพระลักษณะของพระเจ้า

- 2.1. ในความรอด : ความรัก
- 2.2. ในแผนการของพระเจ้า : ความสัตย์พญู และการดำรงอยู่สูงสุดของพระองค์ (sovereignty)
- 2.3. ในน้ำพระทัยของพระเจ้า (การดำรงอยู่สูงสุด)
- 2.4. ในความสัตย์ซื่อ : การไม่ทรงเปลี่ยนแปลง และความจริง
- 2.5. ในการเปิดเผยพระองค์เอง : ความจริงและความสัตย์พญูของพระองค์
- 2.6. ในการทรงพิพากษาลงโทษ : ความชอบธรรม และความยุติธรรมของพระองค์

2.7. ในการเป็นขึ้นจากความตาย : การทรงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ของพระองค์

3. พระลักษณะของพระเจ้า พระองค์ทรง :

3.1. เป็นความรัก (Love)

- 3.1.1. พระเจ้าทรงเป็นความรักซึ่งดำรงชั่วนิรันดร์และไม่ทรงเปลี่ยนแปลง ความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเราไม่มีวันที่จะลดน้อยลง หรือที่จะเพิ่มมากขึ้น (1 ยอห์น 4:8ข, 4:16)
- 3.1.2. พระเจ้าทรงเป็นความรัก ความรักของพระองค์สามารถดำรงอยู่ได้โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งที่ทรงสร้าง (ทูตสวรรค์ มนุษย์) ที่จะได้รับความรักนั้น เพราะว่าพระองค์ทรงรักพระลักษณะอันสมบูรณ์แบบของพระองค์เอง (สจฺลตี 33:5)
- 3.1.3. ความรักของพระเจ้าทรงดำรงอยู่ได้โดยไม่จำเป็นต้องรับการตอบสนอง หรือการแสดงความสัตย์ซื่อจากผู้ที่พระองค์ทรงรัก
- 3.1.4. ความรักของพระเจ้าไม่สามารถประนีประนอม เพราะความรักของพระองค์ทรงประกอบด้วยความชอบธรรม และความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์
- 3.1.5. ความรักของพระเจ้าทรงสำแดงได้สามประเภท ได้แก่
 - 3.1.5.i. ความรักที่ทรงมีต่อพระองค์เอง ในแต่ละบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพทรงรักความชอบธรรมของพระองค์เอง และความชอบธรรมของอีก 2 บุคคลแห่งตรีเอกานุภาพ เช่น พระบิดาทรงรักความชอบธรรมของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นต้น
 - 3.1.5.ii. ความรักส่วนตัวของพระเจ้า ซึ่งเป็นความรักที่พระองค์ทรงมีต่อผู้เชื่อทุกคนเพราะเรามีความชอบธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ (โรม 8:39; เปรียบกับ 1:โครินธ์ 5:21)

3.1.5.iii. ความรักไม่ส่วนตัวของพระเจ้า พระเจ้าทรงรักผู้ไม่เชื่อทุกคนด้วยความรักไม่ส่วนตัว (ความรักไม่มีเงื่อนไข)(ยอห์น 3:16) เพราะความรักของพระเจ้าทรงดำรงอยู่จากความชอบธรรมและความยุติธรรมของพระองค์ ไม่ใช่เพราะคุณความดีหรือความน่ารักของผู้ที่พระองค์ทรงรัก

3.2. คำrangอยู่สูงสุด (Sovereignty)

- 3.2.1. พระเจ้าทรงดำรงสูงสุดในจักรวาล (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:39; 1 ซามูเอล 2:6-8; พงศาวดาร 29:11; 2 พงศาวดาร 20:6; สดุดี 83:18; อีสยาห์ 45:5-6; กิจการ 17:24)
- 3.2.2. พระมหากษัตริย์ของสวรรค์และโลก (สดุดี 47:2; 93:1ก; มัทธี 6:13; ฮีบรู 8:1; วิวรรณ์ 4:2-3)
- 3.2.3. การที่พระองค์ทรงดำรงอยู่สูงสุดนั้นดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ (สดุดี 93:2); ไม่มีที่สิ้นสุด (สดุดี 8:1; กิจการ 5:39; ฮีบรู 6:13) และการตัดสินพระทัยของพระองค์ทรงสมบูรณ์แบบและดำรงสูงสุด (โยบ 9:12; สดุดี 115:3; 135:6; สุภาษิต 21:1; ดาเนียล 4:35)
- 3.2.4. การตัดสินพระทัยของพระองค์ทรงดำรงสูงสุด (ไม่มีสิ่งใดซึ่งจะขัดขวางการตัดสินพระทัยของพระองค์) (อีสยาห์ 46:10ข; เอเฟซัส 1:5) แผนการที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษยชาติจึงจะดำเนินไปตามน้ำพระทัยของพระองค์อย่างแน่นอน (สดุดี 24; ฮีบรู 6:17) โดยเฉพาะ
- 3.2.4.i. ความรอด (ยอห์น 1:13; โรม 9:15-23)
- 3.2.4.ii. ชีวิตหลังความรอด และการทรงจัดเตรียม (เอเฟซัส 4:4-13)

3.3. ชอบธรรม (Righteousness)

- 3.3.1. พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และชอบธรรม (เลวีนิติ 19:2ข; 1 ซามูเอล 2:2; สดุดี 22:3; 47:8; 111:9; อีสยาห์ 6:3; ยอห์น 17:11; วิวรรณ์ 3:7; 4:8; 6:10)
- 3.3.2. พระเจ้าทรงดี (สดุดี 25:8; 34:8; 86:5; 119:68; ลูกา 18:19)
- 3.3.3. ปราศจากบาป (2 โครินธ์ 5:21; 1 ยอห์น 1:5)
- 3.3.4. พระองค์ทรงสมบูรณ์แบบด้วยพระลักษณะ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:4ข; สดุดี 7:9; 11:7; 97:6; 111:3; 119:137ก; เยเรมีย์ 23:6; ยอห์น 17:25ก; โรม 1:17; 10:3; 1 ยอห์น 2:29)
- 3.3.5. พระองค์ทรงชอบธรรมในทัศนคติ การกระทำ และมาตรฐานในทุกรูปแบบ และทุกประการ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:4ก; 2 ซามูเอล 22:31ก; สดุดี 119:137ข; 145:17; ดาเนียล 9:14; วิวรรณ์ 19:2, 11)

3.4. ยุติธรรม (Justice)

- 3.4.1. พระเจ้าไม่สามารถทำในสิ่งที่ไม่ยุติธรรม การทรงพิพากษาของพระองค์ทรงสมบูรณ์แบบทุกประการ โดยความยุติธรรมทรงปฏิบัติบทลงโทษซึ่งความชอบธรรมของพระองค์ได้เรียกร้อง (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:4; 2 พงศาวดาร 19:7; โยบ 37:23; สดุดี 19:9; 50:6; 58:11; 89:14; อีสยาห์ 45:21; เยเรมีย์ 50:7; โรม 3:26; ฮีบรู 10:30-31; 12:23)
- 3.4.2. แผนการความรอดของพระเจ้าคงให้เราเข้าใจเรื่องความยุติธรรมของพระองค์ได้อย่างดีที่สุด
- 3.4.2.i. พระเยซูทรงรับการพิพากษาลงโทษบาปแทนเรา (โรม 5:12; 6:23) ด้วยการที่พระองค์ทรงแบกบาปของมนุษย์ทุกคนไว้ที่พระกายของพระองค์ (1 เปโตร 2:24) ซึ่งเป็นที่พอพระทัยต่อความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระบิดา

- 3.4.2.ii. เพราะการนี้แล้วจึงไม่ขัดกับความชอบธรรมของพระองค์ ในการที่จะให้อภัยความผิดบาปแก่ผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ และที่จะประกาศว่าผู้เชื่อคนนั้นเป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ (โรม 3:21-28; 4:5; 8:1)
- 3.4.2.iii. ในทำนองเดียวกัน พระองค์จำเป็นต้องพิพากษาลงโทษทุกคนที่ได้ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 3:18, 36; 5:28-30)
- 3.4.2.iv. ผู้ที่ไม่เชื่อถูกพิพากษาลงโทษ เพราะการกระทำของมนุษย์ (works) ไม่ใช่เพราะความบาป (วิวรณ์ 20:11-15)
- 3.4.3. พระบิดาทรงมอบหน้าที่ในการพิพากษาแก่ผู้ที่ได้รับการพิพากษาลงโทษแทนเรา คือพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 5:22; 9:27-28)
- 3.4.4. เมื่อผู้เชื่อได้พิพากษาตนเองผ่านวิธีการตั้งต้นใหม่ ก็จะไม่ได้รับการพิพากษาจากพระบิดา (1 โครินธ์ 11:31)

3.5. มีชีวิตนิรันดร์ (Eternal life)

- 3.5.1. พระเจ้าทรงดำรงอยู่ตลอดมาและตลอดไป ทรงเป็น *เยโฮวาห์* (Yahweh) “ผู้ทรงดำรงไปโดยพระองค์เอง และทรงเปิดเผยพระองค์” 000 (อพยพ 3:14; ยอห์น 8:58)
- 3.5.2. พระเจ้าไม่มีจุดเริ่มต้น (ปฐมกาล 1:1ก; อีสยาห์ 43:13ก; โคลโลสี 1:17) และไม่มีจุดจบ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:40; 33:27; โยบ 36:26; สดุดี 9:7; 90:2; 102:27; 135:13; บทเพลงคร่ำครวญ 5:19; สະบาบุก 3:6; ยอห์น 1:1-4; 1 ทิโมธี 1:17; 1 ยอห์น 5:11; วิวรณ์ 1:8; 21:6; 22:13)
- 3.5.3. ผู้เชื่อที่ได้เชื่ออย่างเดี๋ยวนั้น ในพระคริสต์เพียงผู้เดียวได้รับชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:16; 10:28-29; 1 ยอห์น 5:11) และความมั่นคงนิรันดร์ (ยอห์น 8:51; 14:1-3)

- 3.5.4. ผู้ที่ไม่เชื่อ คือ ผู้ที่ปฏิเสธพระคริสต์ ได้รับการพิพากษาลงโทษนิรันดร์ (มัทธิว 25:46ก; ยอห์น 8:24)

3.6. สัพพัญญู (Omniscience)

- 3.6.1. พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่าง ความรู้อันไม่มีสิ้นสุดของพระเจ้าไม่ได้จำกัดด้วยเวลา (1 ซามูเอล 2:3; โยบ 26:6; 31:4; 34:21; 37:16; 42:2ข; สดุดี 139:1-6, 12; 147:4; เยเรมีย์ 16:17; เอเสเคียล 11:5; มัทธิว 10:29-30; สิบรัฐ 4:13)
- 3.6.2. สติปัญญาและความเข้าใจของพระองค์ไม่มีสิ้นสุด (1 ซามูเอล 16:7; สดุดี 44:21; 147:5ข; สุภาษิต 3:19; 5:21; 17:3; อีสยาห์ 40:13-14; เยเรมีย์ 17:10; 51:15; นาฮูม 1:7; มัทธิว 6:8; โรม 8:27; 11:33; 1 ยอห์น 3:20)
- 3.6.3. พระองค์ทรงทราบตอนจบตั้งแต่เริ่มต้น (foreknowledge) (อีสยาห์ 41:26; 42:9; 43:9; 46:10; กิจการ 2:23; 15:18; 1 เปโตร 1:2ก)
- 3.6.4. ในฐานะเป็นพระเจ้า พระเยซูคริสต์ทรงทราบทุกอย่าง และรู้จักมนุษย์ทุกคน (มัทธิว 9:4; ยอห์น 2:24; 19:28; 21:17)
- 3.6.5. พระเจ้าทรงทราบทุกอย่างเกี่ยวกับผู้เชื่อทุกคนตั้งแต่อดีตกาล (ตลอดมา) (โยบ 23:10; มัทธิว 6:31-32; ยอห์น 13:7; โรม 8:28; โคลโลสี 1:10; ยากอบ 1:5; 3:17)

3.7. สถิตทุกที่ (Omnipresence)

- 3.7.1. พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกที่ โดยพระองค์ไม่ได้ถูกจำกัดด้วยเวลาหรือด้วยสถานที่ พระองค์ทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งและอยู่เหนือทุกสิ่ง (เยเรมีย์ 23:24; กิจการ 17:27)
- 3.7.2. พื้สวรรค์ยังไม่ใหญ่พอสำหรับพระเจ้า (1 พงศกัมัตริย์ 8:27; กิจการ 17:24ข)

- 3.7.3. สวรรค์เป็นบัลลังก์ของพระองค์ แผ่นดินโลกเป็นที่วางพระบาทของพระองค์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:39; อีสยาห์ 66:1ข)
- 3.7.4. มนุษย์ไม่สามารถหนีให้พ้นจากพระเจ้า (โยบ 34:21-22; สดุดี 139:7-10; สุภาษิต 15:3)

3.8. ฤทธานุภาพ (Omnipotent)

- 3.8.1. ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ทรงกระทำไม่ได้ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่จำกัด เช่นเดียวกับพระลักษณะอื่นๆของพระองค์ (ปฐมกาล 17:1; 18:14; โยบ 26:7; 42:2; สดุดี 24:8; 93:1; 147:5ก; อีสยาห์ 40:26; 50:2; เยเรมีย์ 27:5; 32:27; มัทธีว 19:26; มาระโก 14:36ก; ลูกา 1:37; วิวรรณ์ 4:8)
- 3.8.2. สิทธิอำนาจของพระองค์ไม่สิ้นสุด (สดุดี 33:9; โรม 13:1; ฮีบรู 1:3; วิวรรณ์ 19:6)
- 3.8.3. พระองค์ทรงสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์แก่มนุษย์ (2 พงศาวดาร 16:9; 25:8; สดุดี 74:13)
- 3.8.4. พระบุตรทรงฤทธานุภาพ (มัทธีว 9:6; 28:18; ยอห์น 10:18; 17:2-3)
- 3.8.5. ผู้เชื่อประยุกต์ใช้ (1 ซามูเอล 17:47; สดุดี 27:1; อีสยาห์ 26:4; 40:29; เยเรมีย์ 33:3; กิจการ 1:8; 2 โครินธ์ 9:8; เอเฟซัส 1:19; 3:20; 2 ทิโมธี 1:12; 1 เปโตร 1:5)

3.9. ไม่เปลี่ยนแปลง (Immutability)

- 3.9.1. พระเจ้าไม่สามารถเปลี่ยนแปลง และไม่สามารถถูกทำให้เปลี่ยนแปลงได้ (สดุดี 102:26-27; มาลาคี 3:6; ฮีบรู 1:12)
- 3.9.2. พระองค์ทรงเป็นความมั่นคงอันสูงสุด (ยากอบ 1:17)

- 3.9.3. พระคำของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง (สดุดี 119:89; 138:2ข; 148:6; อีสยาห์ 40:8; 1 เปโตร 1:25); พระราชกิจของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง (ปัญญาจารย์ 3:14)
- 3.9.4. การไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าได้รับรองความสัตย์ซื่อของพระองค์ (บทเพลงคร่ำครวญ 3:22-23)
- 3.9.4.i. สัตย์ซื่อที่จะรักษาพระสัญญาของพระองค์ (กันดารวิถี 23:19; 1 พงศกษัตริย์ 8:56; 2 โครินธ์ 1:20; ทิตัส 1:2; ฮีบรู 10:23; 11:11)
- 3.9.4.ii. สัตย์ซื่อที่จะทรงโปรดให้อภิบาล (1 ยอห์น 1:9)
- 3.9.4.iii. สัตย์ซื่อในการรักษาความรอดของเราไว้ (2 ทิโมธี 2:12-13)
- 3.9.4.iv. สัตย์ซื่อในการช่วยกู้เรายามที่เราได้รับการทดสอบ (1 โครินธ์ 10:13) และยามทนทุกข์ยากลำบาก (1 เปโตร 4:19)
- 3.9.4.v. สัตย์ซื่อในแผนการของพระองค์ (1 โครินธ์ 1:9)
- 3.9.4.vi. สัตย์ซื่อในการทรงจัดเตรียมของพระองค์ (1 เศษะโลนิกา 5:24)
- 3.9.4.vii. สัตย์ซื่อที่จะเสริมกำลังเรา (2 เศษะโลนิกา 3:3)
- 3.9.5. พระคริสต์ทรงสัตย์ซื่อต่อพระบิดา (ฮีบรู 3:1-2; 13:8; วิวรรณ์ 1:5; 19:11)

3.10. ความจริง (Veracity)

- 3.10.1. พระเจ้าทรงเป็นความจริงที่สมบูรณ์แบบและสูงสุด (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:4ข)
- 3.10.1.i. พระมรรคาของพระองค์เป็นความจริง (สดุดี 25:10; 86:15; วิวรรณ์ 15:3)

- 3.10.1.ii. พระราชกิจของพระองค์เป็นความจริง (สดุดี 33:; 111:7-8; คาเนียล 4:37)
- 3.10.1.iii. พระคำของพระองค์เป็นความจริง (2 ซามูเอล 7:28; 1 พงศกัมภีร์ 17:24; สดุดี 19:9; 119:142, 151; 138:2; ยอห์น 8:45; 17:17; 2 โครินธ์ 6:7; เอเฟซัส 1:13)
- 3.10.2. ทุกบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพทรงเป็นความจริง
- 3.10.2.i. พระบิดาทรงเป็นความจริง (สดุดี 31:5; อีสายห์ 65:16; เยเรมีย์ 10:10ก; ยอห์น 3:33; 17:3; โรม 3:4)
- 3.10.2.ii. พระบุตรทรงเป็นความจริง (ยอห์น 1:14; 8:32; 14:6; 1 ยอห์น 5:20; วิวรรณ์ 16:7; 19:11)
- 3.10.2.iii. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นความจริง (ยอห์น 14:17; 15:26; 16:13; 1 ยอห์น 5:6)

ภาคผนวก F

การตาย 7 รูปแบบ

The Seven Deaths

1. ความตายฝ่ายร่างกาย (physical death) คือ การที่จิตใจได้จากร่างกายไป
 - ก. ณ เวลาที่ผู้เชื่อตาย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรับจิตใจ และวิญญาณมนุษย์ ซึ่งสองสิ่งนี้เป็นตัวตนที่แท้จริง ไปจากร่างกายของมนุษย์ และนำไปยังหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า (2 โครินธ์ 5:8)³⁶
 - ข. ทางการแพทย์ การตายฝ่ายร่างกายนับได้ตั้งแต่กระแสไฟฟ้าของสมองหยุดนิ่ง การตายฝ่ายร่างกายไม่สามารถวัดจากกระแสไฟฟ้าของหัวใจได้
 - ค. การตายไม่ได้เป็นเรื่องน่าโศกเศร้าสำหรับผู้เชื่อ แต่เป็นกำไรสำหรับผู้เชื่อ และเกียรติยศแด่พระเจ้า (ฟิลิปปี 1:21)

36. *จิตใจของมนุษย์* (human soul) คือ ส่วนประกอบของมนุษย์ซึ่งตามองไม่เห็น และประกอบด้วย *ความรู้ว่าตนเองมีตัวตน* (self-consciousness) *การคิด* (mentality) *ความคิดเสรีในการตัดสินใจ* (volition) และ *ความรู้ในความดีความชั่ว* (conscience) ส่วน *วิญญาณของมนุษย์* (human spirit) คือส่วนหนึ่งของคริสเตียนซึ่งได้รับเมื่อเขาเชื่อในพระคริสต์ พระเจ้าทรงสร้างวิญญาณของมนุษย์เพื่อผู้เชื่อจะสามารถเข้าใจข้อมูลฝ่ายวิญญาณ (หลักคำสอนพระคัมภีร์) และมีความสัมพันธ์กับพระองค์ (1 โครินธ์ 2:12)

- ง. ผู้ที่ไม่เชื่อไม่มีอนาคตกับพระเจ้า เมื่อเขาตายแล้ว จิตใจของเขาถูกส่งไปที่หนึ่งซึ่งเรียกว่า “ที่ทรมาน” (Torments) ซึ่งเป็นช่องหนึ่งของ “แดนคนตาย” (Hades) นี่คือการที่อาศัยสำหรับผู้ที่ไม่เชื่อระหว่างรอการพิพากษาครั้งสุดท้าย และการลงโทษนิรันดร์ในบึงไฟนรก (วิวรณ์ 20:14)
2. ความตายฝ่ายวิญญาณคือการที่มนุษย์ถูกแยกออกจากพระเจ้าตั้งแต่เวลาเกิดฝ่ายร่างกาย เพราะการถูกการพิพากษาลงโทษโดยพระเจ้าตั้งแต่เวลาเกิดนั้น (ปฐมกาล 2:17; โรม 5:12; 6:23; เอเฟซัส 2:1)
- ก. การตายฝ่ายวิญญาณเป็นผลลัพธ์จากการกระทำบาปดั้งเดิมของอาดัม ซึ่งเป็นเวลาที่เขาได้สูญเสียวิญญาณมนุษย์ของเขาไปและเสียความสัมพันธ์กับพระเจ้า ในสถานะนั้น อדםไม่สามารถเข้าใจข้อมูลฝ่ายวิญญาณได้
- ข. สำหรับมนุษย์ทุกคนตั้งแต่อาดัมมา การตายฝ่ายวิญญาณเป็นผลลัพธ์จากการที่พระเจ้าทรงถือว่าเราเกิดมาโดยอยู่ในอาดัม และเข้าส่วนในบาปดั้งเดิมของอาดัม (judicial imputation of the penalty of Adam's original sin) เป็นการตัดสินใจอย่างเป็นทางการโดยความยุติธรรมของพระเจ้า ซึ่งพระเจ้าใส่ไว้แก่ธรรมชาติบาป ทุกคนเกิดมาโดยมีชีวิตทางร่างกาย แต่ตายฝ่ายวิญญาณ (โรม 5:12, 18; 6:23)
- ค. การเชื่อในพระเยซูคริสต์ได้แก้ไขปัญหาเรื่องการตายฝ่ายวิญญาณ (1 โครินธ์ 15:22; 2 โครินธ์ 5:17)
3. การตายครั้งที่สอง หมายถึง การพิพากษาลงโทษครั้งสุดท้าย คือ การที่จิตใจถูกแยกออกจากพระเจ้าตลอดชั่วนิรันดร์ (ฮีบรู 9:27; วิวรณ์ 20:12-15)

4. การตายโดยตำแหน่งในพระคริสต์ (positional death) หมายถึง การที่ผู้เชื่อได้เข้าส่วนในการตายบนไม้กางเขนของพระคริสต์ นอกจากการตายของพระองค์ ผู้เชื่อทุกคนได้เข้าส่วนในการเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์ และการที่พระองค์ทรงประทับอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา (โรม 6:1-14; โคลโลสี 2:12; 3:3)³⁷
5. การตายชั่วคราวบนโลก (temporal death) คือ การที่ผู้เชื่อถูกแยกออกจากพระเจ้าเป็นเวลาชั่วคราว
- ก. ทุกครั้งที่ผู้เชื่ออยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าเพราะการกระทำบาป ไม่ว่าจะ เป็นบาปทางความคิด คำพูด หรือการกระทำ เขากำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง ซึ่งพระคัมภีร์หลายข้อเรียกว่า ความตาย (ลูกา 15:24, 32; โรม 8:6; เอเฟซัส 5:14; 1 ทิโมธี 5:6; ยากอบ 1:15; วิวรณ์ 3:1)
- ข. ผู้เชื่อที่อยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าสามารถกลับเข้าสู่สัมพันธ์ภาพได้โดยกระทำตาม 1 ยอห์น 1:9
6. การประพาศิตที่ตายแล้ว คือการรับใช้พระเจ้าที่คริสเตียนกระทำโดยอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า (1 ทิโมธี 5:6; ฮีบรู 6:1; ยากอบ 2:26)
7. การตายทางเพศ คือ การเสียสมรรถภาพทางเพศ ซึ่งพระคัมภีร์ได้พูดถึงสองครั้ง คือใน โรม 4:17-21 และฮีบรู 11:11-12 ทั้งสองครั้งนี้เป็นอาการถึงอับราฮัม

37. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Divine Outline of History* (1999), หน้า 87

ภาคผนวก G

40 สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อทุกคน ณ เวลารอด

(โดย 39 สิ่งนั้นพระเจ้าทรงประทานอย่างที่ไม่มียกเลิกหรือยึดคืน และมี 1 สิ่งที่พระเจ้ายึดคืนได้)

รวบรวมโดย ศจ. Lewis Sperry Chafer

ปรับปรุงโดย ศจ. R. B. Thieme, Jr.

39 สิ่งซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อโดยไม่มีวันยึดคืน

(Thirty-Nine Irrevocable Absolutes)

1. ผู้เชื่อได้อาศัยอยู่ในแผนการนิรันดร์ของพระเจ้า (เข้าส่วนใน
อนาคตของพระคริสต์) ผู้เชื่อเป็นผู้ที่
 - 1.1 พระเจ้าทรงทราบล่วงหน้า (กิจการ 2:23; โรม 8:39; 1 เปโตร 1:2)
 - 1.2 รับการทรงเลือก (มัทธิว 22:14; โรม 8:33; โคโลสี 3:12; 1 เธ
สะโลนิกา 1:4; ทิตัส 1:1; 1 เปโตร 1:2)
 - 1.3 พระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้ว (โรม 8:29-30; เอเฟซัส 1:5, 11)
 - 1.4 พระเจ้าทรงเลือก (มัทธิว 22:14; 1 เปโตร 2:4)
 - 1.5 พระเจ้าทรงเรียก (1 เธสะโลนิกา 5:24)
2. ผู้เชื่อได้กลับคืนดีกับพระเจ้า (กำแพงที่กีดกันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า
ถูกรื้อถอน)³⁸

38. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Barrier* (1993)

- 2.1 โดยพระเจ้า (2 โครินธ์ 5:18-19; โคโลสี 1:20)
- 2.2 ถึงพระเจ้า (โรม 5:10; 2 โครินธ์ 5:20; เอเฟซัส 2:14-17)
3. ผู้เชื่อได้ถูกไถ่มา (จากตลาดทาสแห่งบาป)³⁹ โรม 3:24; โคโลสี 1:14; 1
เปโตร 1:18)
4. ผู้เชื่อรับการยกเว้นจากการถูกพิพากษาลงโทษชั่วนิรันดร์ (ยอห์น 3:18;
5:24; โรม 8:1)
5. บาปทุกประการได้รับการทรงพิพากษาลงโทษแล้วด้วยการตายฝ่าย
วิญญาณของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน (โรม 4:25; เอเฟซัส 1:7; 1
เปโตร 2:24)
6. (propitiation) พระเจ้าทรงพอพระทัยกับการที่พระบุตรทรงไถ่บาปของ
เรา (โรม 3:25-26; 1 ยอห์น 2:2; 4:10)
7. ผู้เชื่อได้ตายต่อชีวิตเก่า (ธรรมชาติบาป) และรับชีวิตฝ่ายวิญญาณจาก
พระเจ้า โดยผู้เชื่อได้
 - 7.1 ถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ (โรม 6:6; กาลาเทีย 2:20)
 - 7.2 ทรงตายกับพระคริสต์ (โรม 6:8; โคโลสี 3:3; 1 เปโตร 2:24)
 - 7.3 ถูกฝังร่วมกับพระคริสต์ (โรม 6:4; โคโลสี 2:12)
 - 7.4 เป็นขึ้นจากความตายด้วยกันกับพระคริสต์ (โรม 6:4; 7:4; โค
โลสี 2:12; 3:1)
8. ผู้เชื่อไม่อยู่ภายใต้กฎธรรมบัญญัติของโมเสส โดยเขาได้
 - 8.1 ตายจากกฎบัญญัติ (โรม 7:4)
 - 8.2 ได้พ้นจากกฎธรรมบัญญัติ (โรม 6:14; 7:6; 2 โครินธ์ 3:6-11;
กาลาเทีย 3:25)
9. ผู้เชื่อได้บังเกิดใหม่ (ยอห์น 13:10; 1 โครินธ์ 6:11; ทิตัส 3:5)

39. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Slave Market of Sin* (1994)

ผู้เชื่อได้

- 9.1 บังเกิดใหม่ (ยอห์น 3:7; 1 เปโตร 1:23)
- 9.2 เป็นบุตร [ภายใต้สิทธิอำนาจและการดูแลของพระเจ้า] (โรม 8:16; กาลาเทีย 3:26)
- 9.3 บุตรชายของพระองค์ [คำว่า υιοι เป็นคำที่มักจะใช้กับบุตรที่โตแล้ว] ยอห์น 1:12; 2 โครินธ์ 6:18; 1 ยอห์น 3:2)
- 9.4 เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ (2 โครินธ์ 5:17; กาลาเทีย 6:15; เอเฟซัส 2:10)
10. พระเจ้าทรงรับผู้เชื่อเข้ามาเป็นบุตรบุญธรรม (โรม 8:15; 8:23 [มีไว้สำหรับอนาคต]; เอเฟซัส 1:5)
11. ผู้เชื่อกลายเป็นที่ยอมรับ (acceptable) โดยพระเจ้า (เอเฟซัส 1:6; 1 เปโตร 2:5) โดยผู้เชื่อนั้นได้
 - 11.1 ได้รับความชอบธรรมจากพระองค์ และกลายเป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ (โรม 3:22; 1 โครินธ์ 1:30; 2 โครินธ์ 5:21; ฟิลิปปี 3:9)
 - 11.2 เป็นผู้บริสุทธิ์ในสายพระเนตรของพระเจ้า (1 โครินธ์ 1:30; 6:11)
 - 11.3 พระองค์ทรงกระทำให้เราเป็นผู้สมบูรณ์แบบตลอดไปเป็นนิรันดร์ (ฮีบรู 10:4)
 - 11.4 เราได้รับสิทธิที่จะเข้าส่วนในมรดกที่พระองค์ทรงแบ่งให้แก่ผู้เชื่อที่ประสบความสำเร็จ (โคโลสี 1:12)
12. ผู้เชื่อถูกประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยพระเจ้า (โรม 3:24; 5:1, 9; 8:30; 1 โครินธ์ 6:11; ทิตัส 3:7)
13. ผู้เชื่อสามารถใช้ฤทธิ์เดชของพระเจ้า (2 เปโตร 1:3)
14. ผู้เชื่อได้รับสัญชาติใหม่ เป็นชาวสวรรค์ (ลูกา 10:20; เอเฟซัส 2:14-19; ฟิลิปปี 3:20)

15. ผู้เชื่อได้พ้นจากอำนาจของซาตาน (โคโลสี 1:13ก; 2:15)
16. ผู้เชื่อได้ถูกย้ายเข้ามาตั้งไว้ในอำนาจของพระเจ้า (โคโลสี 1:13ข)
17. ผู้เชื่อถูกตั้งอยู่บนรากฐานที่มั่นคง (1 โครินธ์ 3:11; 10:4; เอเฟซัส 2:20)
18. ผู้เชื่อทุกคนเป็นของขวัญจากพระบิดาถึงพระคริสต์ (ยอห์น 10:29; 17:2, 6, 9, 11-12, 24)
19. โดยตำแหน่งในพระคริสต์ ผู้เชื่อได้พ้นจากอำนาจแห่งธรรมชาติบาปแล้ว (โรม 8:2; ฟิลิปปี 3:3; โคโลสี 2:11)
20. พระเจ้าทรงแต่งตั้งผู้เชื่อทุกคนให้เป็นปุโรหิตต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ โดยเราเป็น
 - 20.1 ปุโรหิตบริสุทธิ์ (1 เปโตร 2:5, 9)
 - 20.2 ปุโรหิตแห่งราชวงศ์ของพระเจ้า (1 เปโตร 2:9; วิวรณ์ 1:6)
21. ผู้เชื่อได้รับความมั่นคงนิรันดร์ (eternal security) ยอห์น 10:28-29; โรม 8:32, 38-39; กาลาเทีย 3:26; 2 ทิโมธี 2:13)
22. ผู้เชื่อได้รับสิทธิที่จะเข้าเฝ้าพระบิดา (โรม 5:2; เอเฟซัส 2:18; ฮีบรู 4:16; 10:19-20)
23. ผู้เชื่อทุกคนได้รับการดูแล “ยิ่งมากกว่า” โดยพระคุณพระเจ้า (โรม 5:9-10) เราได้
 - 23.1 ได้รับความรักจากพระองค์ (เอเฟซัส 2:4; 5:2)
 - 23.2 รับพระคุณจากพระองค์
 - 23.2.1 ในความรอด (เอเฟซัส 2:8-9)
 - 23.2.2 ในการคุ้มครอง (โรม 5:2; 1 เปโตร 1:5)
 - 23.2.3 ในการรับใช้พระเจ้า (ยอห์น 17:18; เอเฟซัส 4:7)
 - 23.2.4 ในการสั่งสอน (ทิตัส 2:12)
 - 23.3 รับฤทธิ์เดชจากพระองค์ (เอเฟซัส 1:19; ฟิลิปปี 1:13)
 - 23.4 ได้รับความสัจย์ชื่อโดยพระองค์ (ฟิลิปปี 1:6; ฮีบรู 13:5ข)

- 23.5 รับสันติสุขจากพระองค์ (ยอห์น 14:27)
- 23.6 รับความสนใจนิรันดร์ (2 เธสะโลนิกา 2:16)
- 23.7 มีพระคริสต์ทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้งหลาย (โรม 8:34; ฮีบรู 7:25; 9:24)
24. ผู้เชื่อเป็นผู้รับมรดกโดยเป็นรัชทายาทของพระเจ้า และ ได้รับมรดกร่วมกับพระคริสต์ [เฉพาะผู้เชื่อที่ได้รับสิทธิ์] (โรม 8:17; เอเฟซัส 1:14, 18; โคลโลสี 3:24; ฮีบรู 9:15; 1 เปโตร 1:4)
25. ผู้เชื่อทุกคนได้รับตำแหน่งใหม่ในพระคริสต์ (เอเฟซัส 2:6) เราเป็น
- 25.1 คู่ชีวิตกับพระคริสต์ (โคลโลสี 3:4)
- 25.2 คู่ร่วมรับใช้พระเจ้ากับพระคริสต์ (1 โครินธ์ 1:9)
- 25.2.1 ผู้ร่วมงานกับพระเจ้า (1 โครินธ์ 3:9; 2 โครินธ์ 6:1)
- 25.2.2 ผู้ปฏิบัติพันธสัญญาใหม่ (2 โครินธ์ 3:6)
- 25.2.3 เอกอัครราชทูต (2 โครินธ์ 5:20)
- 25.2.4 หนังสือของพระคริสต์ ซึ่งมีชีวิตอยู่ (2 โครินธ์ 3:3)
- 25.2.5 ผู้รับใช้พระเจ้า (2 โครินธ์ 6:4)
26. ผู้เชื่อได้รับชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:15; 10:28; 20:31; 1 ยอห์น 5:11-12)
27. ผู้เชื่อเป็น “สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ทางฝ่ายวิญญาณ” (a new spiritual species) (2 โครินธ์ 5:17)
28. ผู้เชื่อเป็นความสว่างในองค์พระผู้เป็นเจ้า (เป็นผู้มีบทบาทในสงครามระหว่างพระเจ้ากับฝ่ายซาตาน⁴⁰) (เอเฟซัส 5:8; 1 เธสะโลนิกา 5:4-5)
29. ผู้เชื่อได้เป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เชื่อได้

40. ภาษาอังกฤษเรียกว่า the angelic conflict ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Anti-Semitism* (1991) หน้า 11-13, 94-99, 101-102, 110-113

- 29.1 อยู่ในพระเจ้า (1 เธสะโลนิกา 1:1; เปรียบกับคำว่า “พระเจ้าในคุณ” ของเอเฟซัส 4:6)
- 29.2 อยู่ในพระคริสต์ (ยอห์น 14:20; เปรียบกับ “พระคริสต์ในคุณ” ของโคลโลสี 1:27)
- 29.2.1 ได้เข้าเป็นกายเดียวกันกับพระองค์ (1 โครินธ์ 12:13)
- 29.2.2 เป็นกิ่งของเถาองุ่น (ยอห์น 15:5)
- 29.2.3 เป็นศิลาของอาคารพระนิเวศน์ (เอเฟซัส 2:21-22; 1 เปโตร 2:5)
- 29.2.4 เป็นแกะในฝูงแกะของพระองค์ (ยอห์น 10:27-29)
- 29.2.5 เป็นส่วนหนึ่งของเจ้าสาวของพระคริสต์ (เอเฟซัส 5:25-27; วิวรณ์ 19:6-8; 21:9)
- 29.2.6 เป็นปุโรหิตในอาณาจักรแห่งปุโรหิต (1 เปโตร 2:9)
- 29.3 ในพระวิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 8:9; พระวิญญาณในคุณ)
30. ผู้เชื่อทุกคนได้รับประโยชน์จากพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยได้:
- 30.1 “บังเกิดโดยพระวิญญาณ” (ยอห์น 3:5-8)
- 30.2 รับการบำบัดด้วยพระวิญญาณ (กิจการ 1:5; 1 โครินธ์ 12:13)
- 30.3 รับการทรงสถิตด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 7:39; โรม 5:5; 8:9; 1 โครินธ์ 3:16; 6:19; กาลาเทีย 4:6; 1 ยอห์น 3:24)
- 30.4 ถูกประทับตราโดย พระวิญญาณบริสุทธิ์ (2 โครินธ์ 1:22; เอเฟซัส 4:30)
- 30.5 รับของประทานฝ่ายวิญญาณ เพื่อที่จะรับใช้พระเจ้า (1 โครินธ์ 12:11, 27-31; 13:1-2)
31. ผู้เชื่อได้รับสง่าราศี (โรม 8:30)

32. ผู้เชื่อได้ครบบริบูรณ์ในพระคริสต์ (โคโลสี 2:10)
33. ผู้เชื่อเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์พระพรที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับผู้เชื่อตั้งแต่อดีตกาล (เอเฟซัส 1:3)
34. ผู้เชื่อได้รับวิญญานของมนุษย์ (เป็นองค์ประกอบจำเป็นเพื่อที่จะให้ผู้เชื่อสามารถปฏิบัติตามปฏิบัติการ Z ร่วมกับองค์พระวิญญานบริสุทธิ์) (โรม 8:16; 1 โครินธ์ 2:12; 2 โครินธ์ 7:13; 1 เซสะโลนิกา 5:23)
35. ความบาปส่วนตัวและการละเมิดทุกประการถูกลบล้างโดยพระเจ้า⁴¹ (อิสยาห์ 43:25; 44:22)
36. พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงรับรองความรอดของผู้เชื่อโดยพระองค์ทรงผนึกตราไว้ (เอเฟซัส 1:13)
37. ผู้เชื่อได้รับการรับรองว่าจะได้รับกายนิรันดร์ (1 โครินธ์ 15:40-54)
38. ผู้เชื่อได้รับผลประโยชน์จากการลบล้างบาป ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงกระทำให้แก่มนุษย์ทุกคน (unlimited atonement) (2 โครินธ์ 5:14-15, 19; 1 ทิโมธี 2:6; 4:10; ทิตัส 2:11; ฮีบรู 2:9; 2 เปโตร 2:1; 1 ยอห์น 2:2)
39. ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรมีสิทธิ์และโอกาสเท่าเทียมกับผู้เชื่อในยุคคริสตจักรทุกคน (โรม 12:3; เอเฟซัส 3:16-19)

สิ่งเดียวที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่ผู้เชื่อ โดยสามารถยึดกลับคืนได้

(One Revocable Asset)

40. ผู้เชื่อได้รับการ ประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ ณ เวลารอด (กาลาเทีย 3:3) การประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์นี้ถูกยึดคืนในเวลาและผู้

เชื่อกระทำบาป และเมื่อเขาได้ตั้งต้นใหม่กับพระบิดา ก็จะได้รับ การประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ อีกครั้งหนึ่ง

41. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Reversionism*

อักษรอนุกรมชื่อพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เดิม

ปฐมกาล	15:35.....43
1:1.....52	16:7.....53
2:17.....58	17:47.....54
6:6.....43	2 ซามูเอล
17:1.....54	7:28.....56
18:14.....54	บทที่ 11.....14
อพยพ	22:31.....51
3:14.....52	1 พงศกัณฑ์
32:14.....43	8:27.....53
เลวีนิติ	8:56.....54
19:2.....50	17:24.....56
กัณดารวิถี	1 พงศาวดาร
23:19.....55	29:11.....50
เฉลยธรรมบัญญัติ	2 พงศาวดาร
4:39.....50, 53	16:9.....54
14:8.....21	19:7.....51
32:4.....51, 55	20:6.....50
32:40.....52	25:8.....54
33:27.....52	เนหะมีฮ์
ผู้วินิจฉัย	1:6.....24
2:18.....43	โยบ
1 ซามูเอล	5:17-18.....47
2:2.....50	9:12.....50
2:3.....53	23:10.....53
2:6-8.....50	26:6,7.....53, 54

31:4.....53	44:21.....53
34:21.....53	47:2.....50
34:21-22.....54	47:8.....50
36:26.....52	50:6.....51
37:16.....53	51:3-4.....24, 40
37:23.....51	58:11.....51
42:2.....53, 54	74:13.....54
สดุดี	83:18.....50
7:9.....51	86:5.....50
7:14-16.....46	86:15.....55
8:1.....50	89:14.....51
9:7.....52	90:2.....52
11:7.....51	90:13.....43
19:9.....51, 56	93:1.....50, 54
22:3.....50	93:2.....50
บทที่ 24.....50	97:6.....51
24:8.....54	102:26-27.....54
25:8.....50	102:27.....52
25:10.....55	111:3.....51
27:1.....54	111:7-8.....55
31:5.....56	111:9.....50
32:5.....24, 40	115:3.....50
33:4.....55	119:68.....50
33:5.....49	119:89.....54
33:9.....54	119:137.....51
34:8.....50	119:142.....56
37:24.....41	119:151.....56
38:1-14.....46	135:6.....50
38:18.....24, 40	135:13.....52
40:28.....54	138:2.....54, 56

139:1-6.....	53	44:22.....	66
139:7-10.....	54	45:5-6.....	50
139:12.....	53	45:21.....	51
145:17.....	51	46:10.....	50, 53
147:4.....	53	50:2.....	54
147:5.....	53, 54	53:5-6.....	4
148:6.....	54	64:6.....	16
สุกษมิต		65:16.....	56
1:23.....	39	66:1.....	53
3:19.....	53	เยเรมีย์	
5:21.....	53	3:13.....	40
15:3.....	54	10:10.....	56
17:3.....	53	15:6.....	43
21:1.....	50	16:17.....	53
28:13.....	24, 40	17:10.....	53
ปัญญาจารย์		23:6.....	51
3:14.....	54	23:24.....	53
อิสยาห์		27:5.....	54
6:3.....	50	32:27.....	54
26:4.....	54	33:3.....	54
30:18.....	14	42:10.....	43
40:8.....	54	50:7.....	51
40:13-14.....	53	51:15.....	53
40:26, 29.....	54	บทเพลงคร่ำครวญ	
41:26.....	53	3:22, 23.....	30, 55
42:9.....	53	5:19.....	52
43:9.....	53	เอเสเกียล	
43:13.....	52	11:5.....	53
43:25.....	66		

ดาเนียล		นาฮูม	
4:35.....	50	1:7.....	53
4:37.....	55	ฮาบาคุก	
9:4.....	24	3:6.....	52
9:14.....	51	มาลาคี	
อาโมส		3:6.....	54
7:3.....	43		

พระคัมภีร์ใหม่

มัทธิว		มาระโก	
3:3.....	40	1:15.....	43
6:8.....	53	14:36.....	54
6:13.....	50	ลูกา	
6:31-32.....	53	1:37.....	54
7:1, 2.....	47	10:20.....	62
9:4.....	53	13:3.....	43
9:6.....	54	13:5.....	43
10:29-30.....	53	15:1-2.....	2
12:41.....	43	15:3-9.....	5
18:23-35.....	40	15:7.....	5, 43
19:21.....	5	15:10.....	43
19:25.....	5	15:11.....	6
19:26.....	54	15:11-32.....	40
19:28.....	5	15:12.....	13
21:29.....	45	15:13.....	15, 18, 21
22:14.....	60	15:14.....	20
25:46.....	52	15:15.....	21
27:3.....	45	15:16.....	21
28:18.....	54		

15:17.....	23	7:39.....	65
15:18.....	23	8:24.....	52
15:19.....	28	8:32.....	56
15:20.....	29	8:45.....	56
15:21.....	31	8:51, 58.....	52
15:22-23.....	31	9:27-28.....	52
15:24.....	33, 59	10:18.....	54
15:25-28.....	34	10:27-29.....	65
15:29, 30.....	35	10:28.....	9, 41, 64
15:31.....	37	10:28-29.....	52, 63
15:32.....	37, 59	10:30.....	48
16:30-31.....	43	13:7.....	53
18:19.....	50	13:10.....	61
19:10.....	3	14:1-3.....	52
ยอห์น		14:6.....	56
1:1-4.....	52	14:17.....	56
1:12.....	5, 41, 62	14:20.....	65
1:13.....	50	14:27.....	63
1:14.....	56	15:5.....	65
2:24.....	53	15:26.....	56
3:5-8.....	65	16:8-11.....	44
3:7.....	4, 61	16:13.....	56
3:15.....	64	17:2.....	63
3:16.....	49, 52	17:2-3.....	54
3:18.....	46, 52, 61	17:3.....	56
3:33.....	56	17:6, 9.....	63
3:36.....	52	17:11.....	50
5:22.....	52	17:11-12.....	63
5:24.....	60	17:17.....	56
5:28-30.....	52	17:18.....	63

17:24.....	63	4:25.....	61
17:25.....	51	5:1.....	61
19:28.....	53	5:2.....	63
20:31.....	64	5:5.....	65
21:17.....	53	5:9.....	61
กิจการของอัครทูต		5:9-10.....	41, 63
1:5.....	65	5:10.....	60
1:8.....	54	5:12.....	51, 58, 58
2:23.....	53, 60	5:15.....	41
4:12.....	3	5:17.....	41
5:39.....	50	5:18.....	58
15:18.....	53	5:20.....	41
16:31.....	9, 41	6.....	20
17:24.....	50, 53	6:1-14.....	59
17:27.....	53	6:4, 6, 8.....	61
17:30.....	44	6:13.....	40
20:21.....	44, 45	6:14.....	61
26:20.....	44	6:23.....	51, 58
โรม		7:4.....	61
1:17.....	51	7:6.....	61
2:4.....	45	7:7.....	16
3:4.....	56	7:8-20.....	10
3:21-28.....	52	7:12.....	19
3:22.....	62	7:14.....	10, 19
3:24.....	61, 62	7:15.....	20
3:25-26.....	61	8.....	20
3:26.....	51	8:1.....	39, 41, 52, 61
4:5.....	52	8:2.....	63
4:17-21.....	59	8:3-4.....	10
		8:6.....	11, 33, 59

8:9.....	65	3:1-3.....	20, 39
8:13.....	33	3:3.....	10, 14
8:15.....	62	3:9.....	64
8:16.....	62, 66	3:11.....	63
8:16-17.....	6	3:16.....	19, 65
8:17.....	64	5:21.....	49
8:23.....	62	6:11.....	61, 62
8:27.....	53	6:19.....	65
8:28.....	53	10:4.....	63
8:29-30.....	60, 61	10:13.....	55
8:30.....	65	11:28.....	6
8:32.....	41, 63	11:31.....	24, 39, 40, 46, 52
8:33.....	60	12:11.....	65
8:34.....	10, 64	12:13.....	65
8:38-39.....	7, 8, 10, 63	12:21.....	41, 65
8:39.....	49, 60	12:27-31.....	65
9:15-23.....	50	13:1-2.....	65
10:3.....	51	15:22.....	10, 58
11:29.....	45	15:40-54.....	66
11:33.....	53		
12:1.....	40	2 โครินธ์	
12:3.....	66	1:20.....	55
13:1.....	54	1:22.....	42, 65
		3:3, 6.....	64
1 โครินธ์		3:6-11.....	61
1:2.....	7	5:8.....	57
1:9.....	55, 64	5:14-15.....	66
1:30.....	62	5:17.....	58, 61, 64
2:12.....	57, 66	5:18-19.....	60
2:14.....	44	5:19.....	66
3:1.....	11	5:20.....	60, 64

5:21.....	6, 39, 62	1:7.....	61
6:1.....	64	1:11.....	42, 60
6:4.....	64	1:13.....	42, 56, 66
6:7.....	56	1:14.....	64
6:16.....	19	1:18.....	64
6:18.....	61	1:19.....	54, 63
7:9-10.....	45	2:1.....	58
7:13.....	66	2:3.....	16
9:8.....	54	2:4.....	63
12:9-10.....	47	2:6.....	64
12:21.....	44	2:8-9.....	8, 63
		2:10.....	61
กาลาเทีย		2:14-17.....	60
2:20.....	61	2:14-19.....	62
3:3.....	66	2:18.....	63
3:16.....	10	2:20.....	63
3:25.....	61	2:21-22.....	65
3:26.....	5, 6, 41, 46, 61, 63	3:16-19.....	66
4:6.....	65	3:20.....	54
5.....	20	4:4-13.....	50, 65
5:16.....	9, 32	4:6.....	64
5:19-21.....	16	4:7.....	63
6:1.....	40	4:22.....	10, 40
6:15.....	61	4:30.....	28, 42
		5:2.....	63
เอเฟซัส		5:8.....	64
1:3.....	41, 66	5:14.....	33, 39, 40, 59
1:3-4.....	6	5:18.....	2, 10, 39
1:3-6.....	41	5:25-27.....	65
1:5.....	6, 50, 60, 62	6:15.....	32
1:6.....	62		

ฟิลิปปี	1:4.....60
1:6, 13.....63	5:4-5.....64
2:13.....63	5:19.....28
3:3.....63	5:19.....28
3:9.....62	5:23.....66
3:13.....27	5:24.....55, 60
3:13-14.....32, 39	2 เซสະโลนิกา
3:20.....62	2:11.....46
โคโลสี	2:16.....63
1:10.....32, 53	3:3.....55
1:12, 13.....62	1 ทิโมธี
1:14.....61	1:17.....52
1:17.....52	2:6.....66
1:18.....41	4:1.....45
1:20.....60	4:10.....66
1:27.....65	5:6.....33, 59
2:10.....65	2 ทิโมธี
2:11.....63	1:12.....54
2:12.....59, 61	2:11-12.....7
2:15.....62	2:12-13.....41, 46, 55
3:1.....61	2:13.....63
3:3.....59, 61	2:19.....42
3:4.....64	2:25.....44
3:5-9.....20	ทิตัส
3:12.....60	1:1.....60
3:13.....34	1:2.....55
3:24.....64	2:11.....66
1 เซสະโลนิกา	2:12.....63
1:1.....64	

3:5.....61	12:17.....44
3:7.....62	12:23.....51
ฮีบรู	13:5.....63
1:3, 12.....54	13:8.....9, 55
2:9.....66	ยากอบ
3:1-2.....55	1:5.....53
4:13.....53	1:15.....53, 59
4:16.....63	1:17.....54
6:1.....16, 45, 59	2:26.....59
6:13.....50	3:17.....53
6:17.....50	5:9.....46
7:21.....45	5:19-20.....40
7:25.....64	1 เปโตร
8:1.....50	1:2.....53, 60
9:15.....64	1:4.....64
9:24.....64	1:4-5.....42
9:27.....58	1:5.....54, 63
9:27-28.....52	1:18.....61
10:4.....62	1:23.....61
10:19-20.....63	1:25.....54
10:23.....55	2:4.....60
10:30-31.....51	2:5.....6, 62, 63, 64
11:11.....55	2:9.....6, 63, 64
11:11-12.....59	2:24.....27, 39, 51, 61
12:1.....16, 40	4:17.....24
12:5.....46	4:19.....55
12:6.....22, 39, 46	2 เปโตร
12:9.....40	1:3.....62
12:12-13.....27, 40	
12:15.....39, 40	

2:1.....	66	1:6.....	63
3:9.....	42, 44, 45	1:8.....	52
3:18.....	32	2:5.....	44
1 ยอห์น		2:16.....	44
1:5.....	50	2:22.....	44
1:7.....	39	3:1.....	59
1:8.....	17, 39	3:7.....	50
1:9.....	6, 10, 24, 26, 37, 39, 40, 55, 59	3:16.....	46
1:10.....	17, 39	3:19.....	44, 46
2:2.....	61, 66	3:20.....	46
2:29.....	51	4:2-3.....	50
3:2.....	62	4:8.....	50, 54
3:20.....	53	6:10.....	50
3:24.....	65	15:3.....	55
4:8.....	49	16:7.....	56
4:10.....	61	19:2.....	51
4:16.....	49	19:6.....	54
5:6.....	56	19:6-8.....	65
5:11.....	7, 52	19:11.....	51, 55, 56
5:11-12.....	6, 64	20:11-15.....	52
5:16.....	46	20:12-15.....	58
5:20.....	56	20:13.....	42
ยูดา		20:14.....	58
1.....	41	20:15.....	42
24.....	42	21:4.....	47
วิวรณ์		21:6.....	52
1:5.....	55	21:9.....	65
		22:13.....	52

การศึกษาพระคัมภีร์

หลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นใจความของคำสอนที่มาจากโดยการศึกษาความหมายพระคัมภีร์ตามตัวอักษร เป็นมาตรการของความจริงฝ่ายวิญญาณ และจำเป็นสำหรับการเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ (มัทธิว 4:4)

หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง (สดุดี 138:2) พระเจ้าทรงบัญชาให้คริสเตียนทุกคนเปลี่ยนความคิดเดิมให้เป็นที่ชอบพระทัยพระองค์ (โรม 12:2) การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เชื่อเรียน และประยุกต์พระคำของพระเจ้ามาใช้ในชีวิต (2 โครินธ์ 4:16; เอเฟซัส 4:23)

หากคุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติม (หรือสิ่งหนังสือ, CD หรือ DVD เป็นภาษาอังกฤษ) คุณสามารถติดต่อได้ที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือดูเว็บไซต์ที่

www.rbthieme.org

ถ้าคุณต้องการรับหนังสือเพิ่มเติม (ภาษาไทย) กรุณาติดต่อที่:

ตู้ ปณ. 319 ปณจ. เชียงใหม่ 50000

หรือ sawokproductions@yahoo.com

บุตรผู้หลงหาย

บุตรผู้หลงหาย